

že by dobrý byl aneb zlý. Jakž jej proceň kněz, tak zůstane.

15. Pakli ten, kterýž posvětil domu svého, chtěl by jej vyplatiti, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, i bude jeho.

16. Jestliže by kdo díl pole dědictví svého posvětil Hospodinu, tedv budeš je ceniti vedle toho, jakž se osívá. Chomer ječmene kde se vseje, za padesáté lotů stříbra ceněno bude.

17. Jestliže by hned od léta milostivého posvětil pole svého, tedv vedle ceny tvé zůstane.

18. Pakli by po létě milostivém posvětil pole svého, tedv sečte mu kněz peněz vedle počtu let zůstávajících ještě do léta milostivého, i odejme to z ceny tvé.

19. Chtel-li by pak vyplatiti pole ten, kterýž ho posvětil, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, a zůstane jemu.

20. Nevyplatil-li by pak pole toho, a prodáno by bylo někomu jinému, nemůže vic vyplaceno býti.

21. I bude pole to, když svobodně vyjde léta milostivého, svatě Hospodino, jakožto pole posvěcené: kněz bude v dědictví jeho.

22. Jestliže pak pole koupené, kteréž by nebylo z pole dědictví jeho, posvětil Hospodinu,

23. Tedy sečte mu kněz summu ceny jeho až do léta milostivého, i dá cenu jeho v ten den, jako posvěcenou Hospodinu.

24. V létě milostivém navrátí se pole k tomu, od kohož bylo koupeno, jehož dědictví jest pole to.

*k. 25, 30.
25. Všeliká pak cena tvá bude vedle lotu svatyně. * Lot pak váží dvaceti halěrů. * I. M. 30, 13. I. V. M. 3, 47.

26. Ale prvorozeného, což právem prvorozenství dává se Hospodinu z hovad, nižádný neposvětil, budto z skotů aneb z bravů; Hospodinovo jest prvé.

27. A jestliže by z hovad nečistých bylo, vyplatí je vedle ceny tvé, a přidá pátý díl nad ni. Pakliť nebude vyplaceno, tedv necht jest prodáno vedle ceny tvé.

28. Všeliká pak věc* posvěcená, kterouž by někdo slibem posvětil Hospodinu ze všech věcí, kteréž má, buď z lidí aneb z hovad, aneb z pole dědictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována: nebo všecko, což takovým slibem posvěceno jest, víc nejsvětější bude Hospodinu.

29. Všeliké hovado tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od člověka, nebude vyplacováno, ale smrti umře.

30. Všickni také* desátkové země, buď z semene země, aneb z ovoce stromů, Hospodinovi budou; nebo posvěceni jsou Hospodinu.

*I. V. M. 18, 21.
31. Bude-li kdo chtíti vyplatiti desátky své, pátý díl jejich přidá nad ně.

32. A všeliký desátek z volů aneb drobného dobytka, jakž přibývá pod hůl pastýře, každý ten desátek svatý bude Hospodinu.

33. Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo čili zlé, aniž ho smění. Pakli je předece smění, bude to i oro odměněné svatě, a nebude vyplaceno.

34. Ta jsou* příkázání, kteréž přikázal Hospodin Mojišovi na hoře Sinai, aby je oznamil synům Izraelským.

*k. 26, 46.

KNIHA MOJŽÍŠOVA ČTVRTÁ,

KTERÁŽ SLOVE

N U M E R I.

KAPITOLA I.

Synů Izraelských k boji znárodných zčtení, 47. kromě Levitů.

Mluvil pak Hospodin k Mojišovi na poušti* Sinai, v stánku umluvy, prvního dne měsíce druhého, o léta druhého po vjíiti jejich z země Egyptské. Řka:

*I. M. 19, 1. I. V. M. 9, 1.

IV MOJŽÍŠOVA 1.

4. A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by přední byl v domě otců svých.

5. Tato pak jsou jména mužů, kteříž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Sederurů; z Simeonova Salamiel, syn Surisaddai;

7. Z Judova* Názon, syn Amiadabů; *I. M. 6, 29. Rut. 4, 20.

8. Z Izacharova Natanael, syn Suar;

8. Z Zabulonova Eliab, syn Helonů;

10. Z synů Jozefových, z pokolení Efrainova* Elisama, syn Aminudů; z Manassesova Gamaiel, syn Fadasurů; *k. 2, 18. I. Par. 7, 26.

11. Z Beniaminova* Abidan, syn Gedonů; *k. 2, 23; 7, 60.

12. Z pokolení Dan Abiezer, syn Amisaddai;

13. Z Asser Fegiel, syn Ochranů;

14. Z pokolení Gád Eliazaf, syn Duelů;

15. Z Neftalimova* Ahira, syn Enanů *k. 2, 28.

16. Ti jsou slovními z lidu, kněza pokolení otců svých, ti jako hlava tisíců Izraelských budou.

17. Vzal tedy Mojiš a Aron muže ty, kteříž jmenováni byli,

18. A shromáždili všecko množství prvního dne měsíce druhého, kterýž přiznávali se k rodům svým, kteříž přiznávali se k rodům otců svých, a vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše po osobách svých.

19. Jakož byl přikázal Hospodin Mojišovi, tak štelil je na poušti Sinai.

20. I bylo synů Rubena prvorozeného Izraelova, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž pohlaví mužského, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

21. A načteno jich z pokolení Rubenova čtyřiceti šest tisíců a pět set.

22. Z synů Simeonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž pohlaví mužského od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

23. Načteno jich z pokolení Simeonova čtyřiceti šest tisíců a čtyři sta.

meonova padesáté devět tisíců a tři sta.

24. Z synů Gádových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli bojovati,

25. Načteno jich z pokolení Gádova čtyřiceti pět tisíců, šest set a padesát.

26. Z synů Judových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

*I. M. 29, 30; 49, 8.
27. Načteno jich z pokolení Judova sedmdesáté čtyři tisíce a šest set.

28. Z synů Izacharových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

29. Načteno jich z pokolení Izacharova padesáté čtyři tisíce a čtyři sta.

30. Z synů Zabulonových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

31. Načteno jich z pokolení Zabulonova padesáté sedm tisíců a čtyři sta.

32. Z synů Jozefových, a nejprv synů Efrainových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji,

*I. M. 49, 29.
33. Načteno jich z pokolení Efrainova čtyřiceti tisíc a pět set.

34. Potom z synů* Manassesových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,

*I. M. 49, 5, 13, 14, 20.
35. Načteno jich z pokolení Manassesova třiceti dva tisíce a dvě stě.

36. Z synů Beniaminových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvacitiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti do boje,

37. Načteno jich z pokolení Beniaminova třiceti pět tisíců a čtyři sta.

38. Z synů Dan, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji,

39. Načteno jich z pokolení Dan sedesáte dva tisíce a sedm set.

40. Z synů Asser, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti na vojnu,

41. Načteno jich z pokolení Asser čtyřidce jeden tisíců a pět set.

42. Z synů Neftalimových, rodiny jejich, po čeledech jejich, po domích otců jejich, vedle počtu jmen, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli jiti k boji,

43. Načteno jich z pokolení Neftalimova padesáte tři tisíce a čtyři sta.

44. Ten jest počet těch, kteréž sešli Mojiš a Aroh a knížata Izraelská, dvanácte mužů, kteříž byli vybraní po jednom z domů otců svých.

45. I bylo všech * sečtených synů Izraelských po domích otců jejich, od dvadctiletých a výše, všech, kteříž mohli vycházeti k boji v Izraeli, *k.2.22.

46. Všech sečtených bylo šestkrát sto * tisíc, a tři tisíce, pět set a padesáte. *k.26.51. II.M.12.27.

47. Levitové pak vedle pokolení otců svých nejsou počítáni mezi ně.

48. Nebo byl mluvil Hospodin k Mojišovi, řka:

49. Pokolení * Levitů nhubdež počítati, a nepřičteš jich k synům Izraelským,

50. Ale ustanovíš Levity nad příbytkem svéctví, a nade vším nádobím jeho, a nade všemi věcmi, kteréž přináležejí k němu.

51. Oni nositi budou příbytek i všechna nádoby jeho, oni přísluhováti budou jemu, a vůkol příbytku klásti se budou.

52. Když se pak s místa bude míti hýbati příbytek, složí jej Levitové; a když se bude klásti příbytek, vyzdvihnou jej Levitové.

Kdož by koll cizí přistoupil, umře. I budouť se * klásti synové Izraelské, jeden každý v ležení svém, a jeden každý pod praporem svým, a po houfích svých, *k.2.3.

53. Levitové pak klásti se budou vůkol příbytku svéctví, aby ne-
přišlo rozhněvání né na širomáž-
dění synů Izraelských; i budou
Levitové držeti straž u příbytku
svéctví.

54. Učinili * tedy to synové Izraelské; všecko, jakž přikázal Hospodin Mojišovi, tak učinili. *II.M.12.28.

KAPITOLA 2.

Zákování lidu Izraelského pod čtyřmi korouhvě.

Mluvil také * Hospodin k Mojišovi a Aronovi, řka: *k.4.1.

2. Synové Izraelské klásti se budou jeden každý pod korouhvi svou, při praporci domu otců svých; vůkol stánku úmluvy opodál klásti se budou.

3. Tito pak rozbijí stany k vychodní straně: Korouhev vojska Judova po houfích svých, a knížata synů Juda Nazon, syn * Amiadabův, *k.1.7.

4. A u vojiště jeho lidu sečteného sedmdesáte čtyři tisíce a šest set.

5. Podlé něho pak položí se pokolení Izachar, a kníže synů Izachar Natanael, syn Suar,

6. A u vojiště jeho lidu sečteného padesáte čtyři tisíce a čtyři sta.

7. Pokolení Zabulon podlé nich, a kníže synů Zabulon Eliab, syn Helonův, *k.1.12.

8. A u vojiště jeho lidu sečteného padesáte sedm tisíců a čtyři sta.

9. Summa všech sečtených u vojiště Judově sto osmdesáte šest tisíců a čtyři sta, po houfích jejich. Ti napřed potáhnou.

10. Korouhev vojska Rubenova klásti se bude ku poledni po houfích svých, a kníže synů Ruben Elisur, syn Sedeurův, *k.1.5.

11. A u vojiště jeho lidu sečteného čtyřidce šest tisíců a pět set.

12. Podlé něho pak položí se pokolení Simeonova, a kníže synů Simeon Salameel, syn Sursaddai,

13. A u vojiště jeho lidu sečteného padesáte devět tisíců a tři sta.

14. Potom pokolení Gád, a kníže synů Gád Eliazar, syn Ruelův,

15. A u vojiště jeho lidu sečteného čtyřidce pět tisíců, šest set a padesáte.

Summa všech sečtených u vojiště Rubenově sto padesáte jeden tisíců, čtyři sta a padesáte, po houfích svých. A ti za prvními potáhnou.

17. Potom půjde stánek úmluvy s vojskem Levitů u prostřed všeho vojska. Jakýmž pořádkem klásti se budou, takovým potáhnou. Každý v svém síku pod korouhvi svou.

18. Korouhev vojska Efraimova po houfích svých bude k západu, a kníže synů Efraimových * Elisama, syn Amiudův, *k.1.10.

19. A u vojiště jeho lidu sečteného čtyřidce tisíc a pět set.

20. Podlé něho pak položí se pokolení Manassesovo, a kníže synů Manassesových Gamaliel, syn Fadasurův,

21. A u vojiště jeho lidu sečteného třidce dva tisíce a dvě sté.

22. Potom položí se pokolení Benjaminovo, a kníže synů Benjamin Abidan, syn Gedeonův,

23. A u vojiště jeho lidu sečteného třidce pět tisíců a čtyři sta.

24. Summa všech sečtených u vojiště Efraimově sto osm tisíců a sto osob, po houfích jejich. A tiž za druhými potáhnou.

25. Korouhev vojska Dan bude k straně půlnocní, po houfích svých, a kníže synů Dan * Ahiezor, syn Amisaddai, *k.1.12.

26. A u vojiště jeho lidu sečteného šedesáte dva tisíce a sedm set.

27. Podlé něho položí se pokolení Asser, a kníže synů Asser Fegiel, syn Ochranův,

28. A u vojiště jeho lidu sečteného čtyřidce jeden tisíc a pět set.

29. Za nimi pokolení Neftalimovo, a kníže synů Neftalimových Ahira, syn Enanův,

30. A u vojiště jeho lidu sečteného padesáte tři tisíce a čtyři sta.

31. Summa všech sečtených u vojiště Dan sto padesáte sedm tisíců a šest set. Oni nazad potáhnou při praporcích svých.

32. Ta jest summa synů Izraelských po domích otců jejich, všech sečtených v celém vojiště po houfích jejich, šestkrát sto tisíců, tři tisíce, pět set a padesáte.

33. Levitové pak nejsou počítáni mezi syny Izraelské, jakož přikázal Hospodin Mojišovi.

34. I * učinili synové Izraelské

všecko, jakž přikázal Hospodin Mojišovi, tak rozbijeli stany při korouhvích svých, a tak táhli je den každý po čeledech svých a po domích otců svých. *k.1.64. II.M.12.28.

KAPITOLA 3.

Práce Levitů při stánku, 14. sečtení 40. a vzeští jich na místo prvorozených.

Tito jsou přiběhové * Aronovi a Mojišovi od toho dne, když mluvil Hospodin s Mojišem na hoře Sinai. *II.M.23. I.Far.24.1.

2. A tato jsou jména synů Aronových: Prvorozený Nádab, potom Abiu, Eleazar a Itamar.

3. Ta jsou jména synů Aronových, kněží pomazaných, jejichžto ruce naplněny, aby úřad kněžství konali.

4. Umřel pak Nádab a Abiu před Hospodinem, když obětovali cizí oheň před Hospodinem na poušti Sinai, a neměli synů. Protož konal úřad kněžský Eleazar a Itamar před tvářmi Arona otce svého.

5. Mluvil pak Hospodin k Mojišovi, řka:

6. Rozkaž přistoupiti pokolení Lévi, a postav je před Aronem kněžem, aby mu přisluhovali.

7. A drželi stráž jeho, i stráž všeho množství před stánkem úmluvy k vykonávání služby příbytku,

8. Těž aby ostríhali všeho nádobí stánku úmluvy, a drželi stráž synů Izraelských a konali služby příbytku.

9. Dáš tedy Levity Aronovi i synům jeho; vlastně dáni jsou mu oni z synů Izraelských.

10. Arona pak a syny jeho představiš, aby ostríhali kněžství své; nebo přistoupil-li by kdo * cizí, umře. *k.3.8.

11. I mluvil Hospodin Mojišovi, řka:

12. Aj, já vzal jsem * Levity z prostředku synů Izraelských na místo všelikého prvorozeného, kteréž otvírá život mezi syny Izraelskými. Protož moji budou Levitové. *k.6.16.

13. Nebo mně přináležejí všechno prvorozené. Od toho dne, když jsem pobil všechno * prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem sobě všechno prvorozeného v Izraeli od člověka až do hovada. Mně bude: Já Hospodin. *II.M.15.2. Luk.12.28.

14. Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi na poušti Siná, fka: 15. Sečti syny Lévi vedlé domů otců jejich, po čeledech jejich, každého pohlaví mužského; zstáří jednoho měsíce a výše počítati budeš je. 16. I šel je Mojžíš podle řeči Hospodinovy, jakž rozkazano mu bylo. 17. I byli synové * Lévi ze jména titu: Gerson, Kahat a Merari. *I.I.M.6.14. 18. Tato pak jsou jména synů Gersonových * po čeledech jejich: Lební a Semei. *k.29.47.II.M.6.17. 19. A synové * Kahat po čeledech svých: Amram a Izar, Hebron a Uzziel. *k.26.99. 20. Synové pak * Merari po čeledech svých: Mohoí a Musi. Ty jsou čeledi Lévi vedlé domů otců svých. *I.I.M.6.19. 21. Od Gersona čeled Lebnitská a čeled Semejská. Ty jsou čeledi Gersonovy. 22. A načteno jich v počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše sedm tisíců a pět set. 23. Čeledi Gersonovy za přibytkem klásti se budou k straně západní. 24. Kníže pak domu otce Gersonitských bude Eliazar, syn Leuliv. 25. A k opatrování synům Gersonovým při stánku úmluvy náležeti bude přibytěk i stánek, přikrytí jeho i zastížení dveří stánku úmluvy, 26. A očkovatě koltry k síni, i zavěšení dveří síně, kteréž jest před přibytkem a při oltáři vůkol, i provazové jeho ke všeliké potřebě jeho. 27. Od Kahat pak pošla čeled Amramitská a čeled Izaritská, a čeled Hebronitská a čeled Uzzielitská. Ty jsou čeledi Kahat. 28. V počtu všech pohlaví mužského zstáří jednoho měsíce a výše bylo osm tisíců a šest set, držících stráž při svatyni. 29. Čeledi synů Kahat klásti se budou k straně přibytků polední, 30. A kníže domu otcovského v čeledech Kahat Elizafan, syn Uzzieliv. 31. V jejich pak * opatrování bude truhla, stůl, svícen, oltářové

- prvorozených z synů Izraelských, i hovada Levitů za hovada jejich, i budou moji Levitové: Já jsem Hospodin. 46. K vyplacení pak těch dvou set, sedmdesáti a tři, kteréž zbývají nad počet Levitů z prvorozených synů Izraelských, 47. Vezmeš pět lotů z každé hlavvy, (vedlé lotu svatyně bráti buďš, lot * pak dvadeceti haléřů váží), 48. A dáš ty peníze Aronovi a synům jeho, výplatu těch, kteříž zbývají nad počet jejich. 49. Vzal tedy Mojžíš peníze výplaty od těch, kteříž zbývali, kromě těch, kteréž vykoupili sebou Levitové. 50. Od prvorozených synů Izraelských vzal peněz tisíc, tři sta, šedesát pět lotů, vedlé lotu svatyně. 51. I dal ty peníze výplatu Aronovi a synům jeho, podle řeči Hospodinovy, jakož byl přikázal jemu Hospodin. KAPITOLA 4. Povinnost Levitů po čeledech jejich 94. a sečtení jich. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, fka: 2. Sečti summu synů Kahat z prostředků synů Lévi po čeledech jejich a po domích otců jejich, 3. Od třidctiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by * způsobní jsouce k boji, mohli práci vésti při stánku úmluvy. *k.1.9.4.24. 4. Tato pak bude práce synů Kahat při stánku úmluvy svatyně 5. Když by se měla vojska hnoiti s místa, přijde Aron s syny svými, a sejmou oponu zastření, a přikryjí ní truhlu svědectví. 6. A ná to dají přikrytí z koží jezevčích, a pristrou svrchu rouchem z samého postavec modrého, a * provlekuou sochory její *I.K.1.9.8. 7. Na stůl pak chlebě předloženi pristrou roucho z postavec modrého, a dají na něj mýdla a kadidlice a chlebě ustavně na něm bude. 8. A pristrou na to roucho z červce dvakrát barveného, a přikryjí to pristroem z koží jezevčích, a provlekuou sochory jeho. 9. Vezmou také roucho z postavec modrého, a přikryjí svícen, světa

- a lampy jeho, i utěradla jeho, i nádoby k oharkum jeho, a všecky nádoby k olci jeho, jichž při něm užívají. 10. A obvinou jej se všechnými nádobami jeho přikrytým z koží jezevčích, a vloží na sochory. 11. Na oltář pak zlaty pristrou roucho z postavec modrého, a přikryjí jej přikrytím z koží jezevčích, a provlekuou sochory. 12. Vezmou i všecky nádoby k službě, jimiž přistruovali v svatyni, a zavinouce do roucha z postavec modrého, přikryjí je přikrytím z koží jezevčích, a vloží na sochory. 13. Vyprázdni i popel z oltáře, a pristrou na něj roucho šarlatové. 14. A vloží svrchu všecko nádoby jeho, jimiž přistruují na něm, nádoby k uhlí, vidličky, pomelá, koflíky a všecko nádoby oltáře, a pristrouce jej přikrytím z koží jezevčích, uvlekuou sochory jeho. 15. A když to vykoná Aron s syny svými, a přikryje svatyni i všecka nádoby její, a již by se měla hýbati vojska, tedy přijdou synové * Kahat, aby nesli; ale nedotknou se svatyně, aby nezemřeli. Ta jest o práce synů Kahat při stánku úmluvy. *k.7.9.I.Par.15.15.9.V.M.3.31. 16. Eleazar pak, syn Arona kněze, pečovatí bude o olej k svíceni a kadění vonnými věcmi a obět u svatyně i o olej pomazání, svěcený sobě máje všecken přibytěk a všecky věci, kteréž v něm jsou, svatyni a nádoby její. 17. A mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, fka: 18. Hleďtež, abyste nevyhladili pokolení čeledi Kahat z prostředků ku Levitů. 19. Ale toto učiníte jim, aby zachováni byli a nezemřeli, když by přistupovali k svatyni svatých: Aron a synové jeho přijdouce, zřídí je, jednoho každého ku práci a břemenu jeho. 20. A onto nepřicházejte hleděti na věci svaté, když * zavínovány bývali, aby nezemřeli. *I.Sam.6.19. 21. Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, fka: 22. Sečti také syny Gersonovy po domích otců jich a po čeledech jejich. 23. Od třidctiletých a výše až do padesátiletých sečteš je, kteříž by způsobní jsouce k boji, mohli kromě službu při stánku úmluvy.

24. Tato pak bude práce čeledi Gersonových v službě a nošení:

25. Nositi budou kortýny přibýtku a stánek úmluvy s příkrýtim jeho, a příkrýti z kůže jezevcích, kteréž dverci stánu na něm jest, a zastření dveří stánu úmluvy.

26. A očkovatě koltry siné, a zastření brány siné, kteréž jest při stánu a při oltáři vůkol, a provazy její, a všechny nádoby přísluhování jejích, a čehožkoli užívaji při službě své.

27. Vedlé rozkazu Aronova a synů jeho konati budou všechny služby práce svých, a při všech službách svých, a sverte jim k ostrihání všecka břemena jejích.

28. Ta jest práce čeledi synů Gersonových v stánu úmluvy, a Itamar, syn Arona kněze, stráž nad nimi držeti bude.

29. Syny také Merari po čeledech jejích a domích otců jejich sečteš.

30. Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých sečteš všechny, kteréž by způsobni jsouce k boji, mohli konati službu při stánu úmluvy.

31. Tato pak bude povinnost práce při stánu úmluvy: Dsky přibýtku a svlaky jeho, i sloupny s podstavky jeho nositi,

32. Sloupny také vůkol siné s podstavky jejích, koliky a provazy jejich, se všechnými potřebami, i se všim přísluhováním jejích. A ze jména vyčtete nádoby svěřené jim k ostrihání.

33. Tabuže práce čeledi synů Merari při všech službách jejích při stánu úmluvy, pod správou Itamara, syna Arona kněze.

34. I sečti Mojiš s Aronem a s knížaty lidu syny Kahat po čeledech jejích, a po domích otců jejich,

35. Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteréž by způsobni jsouce k boji, mohli konati službu při stánu úmluvy.

36. A bylo jich sečtených po čeledech jejich dva tisíce, sedm set, padesátě.

37. Ti jsou sečteni z čeledi Kahat, všickni služebníci při stánu úmluvy, kteréž sečti Mojiš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojiše.

38. Sečtených také synů Gersonových po čeledech jejích, a po domích otců jejich,

39. Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteréž by způsobni jsouce k boji, mohli konati službu při stánu úmluvy.

40. Sečtených jich po čeledech jejich, po domích otců jejich, dva tisíce, šest set, třidceť.

41. Ti jsou sečteni z čeledi synů Gersonových, všickni přísluhující v stánu úmluvy, kteréž sečti Mojiš s Aronem, k rozkazu Hospodinovu.

42. Sečtených pak z čeledi synů Merari po čeledech jejich, po domích otců jejich,

43. Od třidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteréž by způsobni jsouce k boji, mohli konati službu při stánu úmluvy.

44. Načteno jich po čeledech jejich tři tisíce a dvě stě.

45. Ti jsou sečteni z čeledi synů Merari, kteréž sečti Mojiš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojiše.

46. Všech sečtených, kteréž sečti Mojiš s Aronem a s knížaty Izraelskými z Levitu po čeledech jejich a po domích otců jejich,

47. Od těch, kteréž byli ve třidcítiletých a výše, až do padesátiletých, kteřížkoli přináleželi k vykonávání služby přísluhování a práce břemena při stánu úmluvy,

48. Sečtených těch bylo osm tisíců, pět set a osmdesátě.

49. Vedlé rozkazu Hospodinova vedlé přísluhování jeho, a vedlé břemene jeho. Sečtení pak jsou ti, kteréž rozkazal čisti Hospodin Mojišovi.

KAPITOLA 5.

Co činati s nečistými, 5. a provinilými, 12. a a podezřelou v cizoložství.

I mluvil Hospodin k Mojišovi, řka:

2. Příkaž svněm Izraelským, ať vyzvenou z stánů každého maimocného a každého trpichu lok semene, i každého nad mrtvým poskvrněného.

3. I muže i ženu vyzvenete, ven za stany vyzvenete je, aby nepoškrňovali vojska těch, mezi nimiž o já přebývám.

4. I učinili tak synové Izraelsští, a vyzvali je ven za stany. Jakož byl mluvil Hospodin k Mojišovi, tak učinili synové Izraelsští.

5. Mluvil také Hospodin k Mojišovi, řka:

6. Mluv k svněm Izraelským: Muž aneb žena, když učiní nějaký hřích lidský, dopouští se výstupku proti Hospodinovi, a byla by vinna duše ta:

7. Tedy * vyzná hřích svůj, kteráž učinil, navrátí pak to, čímž vinen byl, v cele, a proty díl přidá nad to, a dá tomu, proti komu zavini.

8. A neměl-li by muž ten přítele, jemuž by nahradil tu škodu, pokuta dána hud Hospodinovi a knězi, mimo skopce * očištění, jimž očištěn býti má.

9. Tež všelká obět všech věcí posvěcených od svně Izraelských, kterozv přinesou knězi, jemu se dostane.

10. Tak i věci posvěcené od koholi jemu se dostanou; a dal-li kdo co knězi, také jeho bude.

11. Mluvil ještě Hospodin k Mojišovi, řka:

12. Mluv k svněm Izraelským a řci jim: Kdyby od některého muže uchýlila se žena, a dopustila by se výstupku proti němu,

13. Tak že by obýval někdo jiný s ní, a bylo by to skryto před očima muže jejího, a tajila by se, jsouc poskvrněna, a svádka by nebylo proti ní, a ona nebyla by postizena;

14. Pohnul-li by se duch muže horlivosti velikou, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poskvrněna byla; aneb pohnul-li by se duch muže velikou horlivostí, tak že by horlil proti ženě své, kteráž by poskvrněna nebyla:

15. Tedy přivede muž ženu svou k knězi, a přinese obět její při ní, desátý díl efi mouky ječné. Nenařej na ni oleje, aniž dá na ni kadidla; nebo obět veliké horlivosti jest, obět suchá pamětná, uzovující v paměť nepravosti,

16. I bude ji kněz obětovati, a postaví ji před Hospodinem.

17. A nabere * vody svatě do nádobý hliněné, a vezma práchu, kterýž jest na zemi v přibýtku, dá jej do té vody.

18. Potom postaví kněz ženu tu před Hospodinem, a odkryje hlavu její, a dá ji do rukou oběť suchou pamětnou, kteráž jest obět veliké horlivosti; v ruce pak kněze bude voda horká zlořečená.

19. I zaklinati bude ji kněz a řekne k ní: Jestliže neobcoval s tebou žádný, a jestliže jsi neuchýlila se k nečistotě od muže svého, budíž čistá od vody této horké zlořečené.

20. Paklis se uchýlila od muže svého a nečistá jsi, a obcoval-li někdo jiný s tebou kromě manžela tvého,

21. (Zaklinati pak bude kněz tu ženu, čině klaubu, zlořečenství, a řekne jí:) Dějž tebe Hospodin lidu tvého, dopustě, aby luno tve hnulo a břicho tve oteklo.

22. Vejdž voda zlořečená tato do života tvého, aby oteklo břicho tve, a luno tve shnilo. I odpoví žena ta: Amen, amen.

23. Napiše pak všecko zlořečenství toto do knihy, a smyje je tou vodou horkou.

24. I dá ženě, aby pila vodu horkou a zlořečenou; a vejdeť do ní voda zlořečená, a obráť se v horkosti.

25. Potom vezme kněz z ruky ženy obět veliké horlivosti, a obrací jí bude sem i tam před Hospodinem, a bude ji obětovati na oltáři.

26. A vezma plnou hrst pamětného jejího z oběti suché, pálti to bude na oltáři; a potom dá vypíti ženě tu vodu.

27. A když jí dá piti tu vodu, stane se, jestliže nečistá byla, a dopustila se výstupku proti muži svému, že vejde do ní voda zlořečená, a obráť se v horkosti; i odme se břicho její, a vynijie luno její; i bude žena ta v zlořečení u prosřed lidu svého.

28. Pakli není poskvrněna žena ta, ale čistá jest, tedy bez viny bude, a roditi bude děti.

29. Ten jest zákon veliké horlivosti, když by se uchýlila žena od muže svého, a byla by poskvrněna,

30. Aneb když by se pohnul duch veliké horlivosti v manželu, tak že by horlil velmi proti ženě své, aby postavil ji před Hospodinem, a aby vykonal při ní kněz všecko vedlé zákona tohoto.

31. I bude ten muž očištěn od hřichu, žena pak ponese nepravost svou.

KAPITOLA 6.

zákon nazareš. 23. Způsob požehnutí, kteráž měl kněz dávat lidu.

1. Mluvil Hospodin k Mojišovi, řka: rci jim: Muž neb žena, když se odděl, činice slib nazarev, aby se oddali Hospodinu.

3. Od vína i * nápoje opojného zdrží se, octa vinného a octa z nápoje opojného nebude píti, ani co vyllačeného z hroznů, zelených hroznů ani suchých nebude jísti. ^{*III.M.10,9.}

4. Po všechny dny nazarejství svého nebude jísti žádně věci pocházející z vinného kmene, od zrnka až do šupiny.

5. Po všechny dny slibu nazarejství svého * břitva nevejde na hlavu jeho, dokavadž by se nevyplnili dnové, v nichž se oddělil Hospodinu. Svátý bude, a nechá růsti vlasů hlavy své. ^{*Soud.18,5.}

6. Po všechny dny, v nichž se oddělil Hospodinu, k tělu mrtvému nevejde.

7. Nad * otcem svým aneb nad matkou svou, nad bratrem svým aneb nad sestrou svou, kdyby zemřeli, nebude se poškrvňovati, nebo posvěcení Boha jeho jest na hlavě jeho. ^{*III.M.2,11.}

8. Po všechny dny nazarejství svého svátý bude Hospodinu. 9. Umřel-li by pak kdo blízko by hlavu v nazarejství jeho, oholí hlavu svou v den bčísťování svého; dne sedmého oholí jí. 10. A dne osmého přinese dvě * hrdličky, aneb dvě holoubátek knězi, ke dveřim stánku úmluvy. ^{*III.M.5,7.}

11. I bude kněz obětovati jedno za hřích, a druhé v zápalnou obět, a očistí jej od toho, čímž zhršil nad mrtvým, a posvěti hlavu jeho v ten den. 12. A odděl Hospodinu dny nazarejství svého, a přinese beránka ročního za provinění, a dno-škvrněno jest nazarejství jeho. 13. Tento pak jest zákon nazarev: V ten den, když se vyplní čas nazarejství jeho, přijde ke dveřim stánku úmluvy.

14. A bude obětovati obět svou Hospodinu, beránka ročního bez poškrvny, jednoho v obět zápal-

NUMERI 6.

nou, a ovcí jednu roční bez poškrvny v obět za hřích, a skopce jednoho bez poškrvny v obět pokojnou,

15. A koš chlebu přesných, koláčů z mouky bělně olejem zalávané, a pokryté nekvašeným olejem pomazané, s obětmi jejími suchými i mokrymi.

16. Kterážto věci obětovati bude kněz před Hospodinem, a učiní obět za hřích jeho, i zápalnou obět jeho.

17. Skopce také obětovati bude v obět pokojnou Hospodinu, spolu s košem chlebu přesných; tolikéž obětovati bude kněz i obět suchou i mokrou jeho.

18. Tedy oholí * nazareus u dveřim stánku úmluvy hlavu nazarejství svého, a vezma vlasy z hlavy nazarejství svého, vloží je na oheň, kterýž jest pod obětmi pokojnou. ^{*Sk.2,14; 9,1,24.}

19. Potom vezme kněz plece vařeně z skopce toho, a jeden kvašenou jednu, a dá v ruce nazarejškého, když by oholeno bylo nazarejštví jeho.

20. I bude obracet kněz ty věci sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a ta věc svatá přináležeti bude knězi mimo hrudi * obracení, i plece pozdvížení. A již potom nazareus bude moci vno píti. ^{*II.M.9,7,28.}

21. Ten jest zákon nazareu, kteráž slib učinil, a jeho obět Hospodinu za oddělení jeho, kromě toho, což by více učiniti mohl. Vedlé slibu svého, kterýž učinil, tak učiní podle zákona oddělení svého. 22. I mluvil Hospodin k Mojišovi, řka:

23. Mluv k Aronovi a synům jeho a rci: Takto budete požehnáni dávatí svněm Izraelským, mluvící k nim: 24. Požehnej * tobě Hospodin, a ostrfhejž tebe. ^{*Z.124,3.}

25. Osvět * Hospodin tvář svou nad tebou, a buď milostiv tobě. 26. Obratíš Hospodin * tvář svou k tobě, a dejž tobě pokoj. ^{*7,67,2.}

27. I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jim žehnati budu. ^{*IV.M.22,20.}

IV MOJŠISOVA 7.

KAPITOLA 7.

Darové avanáci knížat Izraelských při posvěcení oltáře.

I stalo se toho dne, když dokonali Mojiš a vyzdvihl přibýtek, a pomazal i posvětil ho se * všechněmi nádobami jeho, také oltáře a všeho nádobi jeho pomazal a posvětil, ^{*II.M.40,18.}

2. Ze přistupující knížata Izraelská, přední v domích otců svých, (ti byli knížata pokolení, postavení nad sečtenými.)

3. Obětovali dar svůj před Hospodinem, šest vozů přikrytých a dvanácte volů. Dvě knížat dalo jeden vůz, a jeden každý jednoho vola, i obětovali to před přibýtkem. 4. I řekl Hospodin Mojišovi, řka:

5. Vezmi ty věci od nich, ať jsou ku potřebě při službě stánku úmluvy, a dej je Levitům, každě čtetdi podle přísluhování jejího. 6. Vzav tedy Mojiš ty vozy i voly, dal je Levitům.

7. Dva vozů a čtyři voly dal synům Gersonovým vedlé přísluhování jejich.

8. Čtyři pak vozy a osm volů dal synům Merari vedlé přísluhování jejich, kteráž byli pod správu * Itamara, syna Aronova, kněze. ^{*4,4,28,28.}

9. Synům pak Kahat nic nedal; nebo přísluhování svatyně k nim přináleželo, a na * ramicenu nositi měli. ^{*4,4,15.}

10. Obětovali tedy knížata * ku posvěcování oltáře v ten den, když pomazán byl; obětovali, pravim, dar svůj před oltářem. ^{*II.Pav.7,9.}

11. Řekl pak Hospodin Mojišovi: Jedno knize v jeden den, druhé knize v druhý den, pořadí obětovati budou dar svůj ku posvěcení oltáře.

12. Protož obětoval prvního dne dar svůj * Nazon, syn Aminadabův, z pokolení Judova. ^{*4,7,2,2.}

13. Dar pak jeho byl msa stříbrná jedna, sto třiděti lotů zříž; břeň bane jedna stříbrná, sedmdesát lotů zříž, jakž jest lot svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělně, olejem zadělané k oběti suché; 14. Kadidnice jedna z desíti lotů zлата, plná kadidla; 15. Volek jeden mladý, skopce

jeden, a beránek roční jeden k oběti zápalné;

16. Kozel jeden za hřích;

17. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Nazonova, syna Aminadabova.

18. Druhého dne obětovatel Nazon, syn Suar, knize z pokolení Izachar.

19. Obětovatel dar svůj misu stříbrnou jednu, sto třiděti lotů zříž; bani stříbrnou jednu, sedmdesát lotů zříž vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělně, olejem zadělané k oběti suché; 20. Kadidnici jednu z desíti lotů zлата, pinou kadidla;

21. Volka mladého jednoho, skopce jednoho, a beránka ročního jednoho k oběti zápalné; 22. Kozia jednoho za hřích; 23. A k oběti pokojné voly dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ten byl dar Nazona, syna Suar.

24. Dne třetího knize synů Zatonových Eliab, syn Helonův.

25. Dar pak jeho byl msa stříbrná jedna, kteráž sto třiděti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesát lotů zříž vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělně, olejem zadělané k oběti suché;

26. Kadidnice jedna z desíti lotů zлата, plná kadidla; 27. Volek jeden mladý, skopce jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

28. Kozel jeden za hřích; 29. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránků ročních pět. Ta byla obět Eliaba, syna Helonova.

30. Čtvrtého dne knize synů Rubenových Elisur, syn Seducurův.

31. Dar jeho byl msa stříbrná jedna, kteráž sto třiděti lotů vážila; bane stříbrná jedna, sedmdesát lotů zříž vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělně, olejem zadělané v oběti suchou;

32. Kadidnice jedna z desíti lotů zлата, plná kadidla; 33. Volek jeden mladý, skopce jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;

34. Kadidnice jedna z desíti lotů zлата, plná kadidla; 35. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, be-

- ránků ročních pět. Ten byl dar Elisura, syna Sedeurova.
36. Dne pátého kníže synů Simeonových, Salamiel, syn Surisaddai.
37. Obět jeho byla misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů váží; bane stříbrná jedna, sedmdesátí lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché.
38. Kadidnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla.
39. Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné.
40. Kozel jeden za hřích;
41. A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ta byla obět Salamiela, syna Surisaddai.
42. Dne šestého kníže synů Eliazaf, syn * Ducluv.
43. Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů váží; bane stříbrná jedna, sedmdesátí lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché.
44. Kadidnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla.
45. Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
46. Kozel jeden za hřích;
47. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, a beránek ročních pět. Ten byl dar Eliazafa, syna Duclova.
48. Dne sedmého kníže synů Eliramových, Elisama, syn Amiuduv.
49. Dar jeho byl misa stříbrná jedna, kteráž sto třidceti lotů váží; bane stříbrná jedna, sedmdesátí lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané na obět suchou.
50. Kadidnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla.
51. Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
52. Kozel jeden za hřích;
53. A na obět pokojnou volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ten byl dar Elisamův, syna Amiudova.
54. Dne osmého kníže synů Manasse, Gamahiel, syn Fadasuruv.

KAPITOLA 8.

Zpráva z strany světa. 5. Zpřůsobení Levitů k službě; 23. věk jejich k ní vyměněny.

- I mluvil Hospodin k Mojžišovi, řka:
2. Mluv k Aronovi, a rci jemu: Když rozsvěcovati budete lampy, ven z svícnu * sedm lamp svítiti má.
3. I učinil Aron tak; ven z svícnu *sušillo* od sebe *dávající* rozsvítit lampy jeho, jakož * příkazal Hospodin Mojžišovi.
4. Bylo pak dílo svícnu takové: Z laženého zlata byl *všecken*, až i sloupec jeho i květové jeho z taženého zlata byli; podlé * podobnosti toho, kteráž ukázal Hospodin Mojžišovi, tak učelil svícen.
5. Mluvil také Hospodin k Mojžišovi, řka:
6. Vezmi * Levity z prostředku synů Izraelských, a očisti je.
7. Tímto pak způsobem očisťovati je budeš: Pokropíš jich vodou očistění; ohol všechno * tělo své, a zperou roucha svá, a očistění budou.
8. Potom vezmou volka mladého a obět suchou z mouky bělné, olejem skropené; a druhého volka mladého vezmeš k oběti za hřích.
9. Tedy přistoupiti rozkážeš Levitům před stánek úmluvy, a shrout máždíš všechno množství synů Izraelských.
10. Postavíš Levity před Hospodinem, a vloží synové Izraelské ruky své na Levity.
11. A * obětovati bude Aron Levity v obět před Hospodinem očistěným Izraelských, aby vykonávali službu Hospodinu.
12. Levitové pak vloží ruce své na hlavy těch volků; a obětovati budeš jednoho za hřích, a druhého v obět zápalnou Hospodinu k očistění Levitů.
13. A postavíš Levity před Aronem a před syny jeho, a obětovati je budeš v obět Hospodinu.
14. I oddělíš Levity z prostředku synů Izraelských, aby * moji byli Levitové.
15. Potom pak přijdou Levitové, aby přisluhovali při stánku úmluvy, když bys očistil je a obětoval v obět.

74. Kadidnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
75. Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
76. Kozel jeden za hřích;
77. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ten byl dar Fegiele, syna Ocuranova.
78. Dvanáctého dne kníže synů Neftalim, Ahira, syn Enanův.
79. Obět jeho byla misa stříbrná jedna, jejížto váha byla sto třidceti lotů; bane stříbrná jedna, sedmdesátí lotů ztíží vedlé lotu svatyně; obě dvě nádoby plné mouky bělné, olejem zadělané k oběti suché;
80. Kadidnice jedna z desíti lotů zlata, plná kadidla;
81. Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roční jeden k oběti zápalné;
82. Kozel jeden za hřích;
83. A k oběti pokojné volové dva, skopců pět, kozlů pět, beránek ročních pět. Ta byla obět Ahiry, syna Enanova.
84. Toť jest posvěcení oltáře (toho dne, když pomazán jest) od knízat Izraelských: Mis stříbrných dvanácte, bane stříbrných dvanácte, kadidnic zlatých dvanácte.
85. Sto třidceti lotů váží jedna misa stříbrná, a sedmdesáte bane jedno; všechno nádobí stříbrné váží lot dva tisíce a čtyři sta lotů na lot svatyně.
86. Kadidnic zlatých dvanácte, plných kadidla; deset lotů váží každá kadidnice na váhu svatyně. Všecky kadidnice zlaté sto a dvadceť lotů váží.
87. Všeho dobytka k oběti zápalné dvanácte volků, skopců dvanácte, beránek ročních dvanácte za hřích suchou, a kozlů dvanácte za hřích.
88. Všeho pak dobytka k oběti pokojné čtyřmécimě volů, skopců šedesáte, kozlů šedesáte, beránek ročních šedesáte. To bylo posvěcení oltáře, když pomazán byl.
89. Potom když vcházel Mojžiš do stánku úmluvy, aby mluvil s Bohem, tedy slychal hlas mluvícího k sobě z slitovnice, kteráž byla nad truhlou svědeckví mezi dvěma cherubíny, a mluvil k němu.

16. Nebo vlastně dáni jsou mi z prostředku synů Izraelských za všechny otvírající život, za prvorozené ze všech synů Izraelských vzal jsem je sobě.

17. Nebo mě jest všechno * prvorozené mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovědí; od toho dne, jakž jsem pobil všechno prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem jich sobě.

18. Vzal * jsem pak Levity za všechny prvorozené synů Izraelských.

19. A dal jsem Levity * darem Aronovi i synům jeho z prostředku synů Izraelských, aby konali službu místo synů Izraelských při stánku úmluvy, a očištovali od hříchtů syny Izraelské; a tak nepřijde na syny Izraelské rána, kteráž by přišla, kdyby přistoupili synové Izraelské k svatyni.

20. I učinili Mojžíš a Aron i všechno množství synů Izraelských při Levitích všechno to, což přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levitích; tak s nimi učinili synové Izraelské. 21. A očištili se Levitové a zepřáli roucha svá; * a obětoval je Aron v obět před Hospodinem, a očištil je Aron, aby byli čistí.

22. Potom teprv přistoupili Levitové k vykonávání služby své při stánku úmluvy, před Aronem i před syny jeho; jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi o Levitích, tak s nimi učinili.

23. I mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, fka:

24. I toto k Levitům přidej: V pětměcímá * letech zstáří a výše jeden každý z nich přistoupí, a postaví se k ochotnému práce konání v službě při stánku úmluvy.

25. V padesáti pak letech přestane od práce služby té, a více přistupovati nebude.

26. Ale přistupovati bude bratřím svým při stánku úmluvy stráž drázcím, sám pak služeb konati nebude. Tak učiníš s Levity při práci jejich.

KAPITOLA 9.

Zpráva při slavení Fáze. 15. Čas tažení i ležení vojska Izraelského.

Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, léta druhého po

vyjiti z země Egyptské, měsíce prvního, fka:

2. Slavití budou synové Izraelské velikunoc * v čas svůj vyměřený.

3. Čtrnáctého dne měsíce toho u večer budete ji slavití jistým časem svým, vedlé všech ustanovení jejich, a podlé všech řádů jejich slavití ji budete.

4. I mluvil Mojžíš k synům Izraelským, aby slavili Fáze.

5. Tedy slavili Fáze v měsíci prvním, čtrnáctého dne u večer na poušti Sinai; vedlé všeho toho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili synové Izraelské.

6. I byli někteří muži, ješto se poskvrnili při mrtvém, kteříž nemohli slaviti Fáze toho dne. I přistoupili před Mojžíše a Arona v ten den,

7. A promluvíli muži ti k němu: My jsme se poskvrnili nad mrtvým. Nebude-liž nám zbráněno obětovati oběti Hospodinu v jistý čas spolu s syny Izraelskými?

8. I řekl jim Mojžíš: Počkejte, až uslyším, co vám učiní rozkáže Hospodin.

9. Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, fka:

10. Mluv k synům Izraelským a rei: Kdož by koli byl poskvrněn nad mrtvým, aneb byl by na cestě daleké, buď z vás aneb z potomků vašich, buďte slaviti Fáze Hospodinu.

11. Měsíce * druhého, čtrnáctého dne u večer slaviti budou je, s chleby nekvašenými, a s ořechami jisti je budou.

12. Nezanedbávejte ho, nic až do jitra, a kosti * v něm nezlámi; vedlé všelikého ustanovení Fáze budou je slaviti.

13. Ale člověk ten, kterýž by byl čistý a nebyl na cestě, a však by zanedbal slaviti Fáze, vyhlázena bude duše ta z lidu svého; nebo oběti Hospodinu neobětával v jistý čas její; hřích svůj ponese člověk ten.

14. Jestliže by s vámi byli lidé přičtozi, a slavil by Fáze Hospodinu, vedlé ustanovení Fáze, a vedlé rádu jeho bude je slaviti. Ustanovení jednostejně bude vám, tak přičtozimu, jako obyvateli v zemi.

15. Toho pak dne, v kterémž vy-

IV. MOJŽISOVA 9. 10.

zdvižen jest příbytek, * přikryl oblak příbytek, a stál nad stánkem svědčeti; u večer pak bývalo nad příbytkem na ponědělí jako oheň až do jitra.

16. Tak bývalo ustavičné, * ob- tak přikryval jej ve dne, záře pak ohníval v noci.

17. A když se zdvihl oblak od stánku, hned také hýbali se synové Izraelské; a na kterém místě pozůstal oblak, tu také kladli se synové Izraelské.

18. K rozkazu Hospodinu vyšli, a k rozkazu Hospodinu kladli se; po všechny dny, dokudž * zůstával oblak nad příbytkem, i oni leželi.

19. Když pak trval oblak nad příbytkem po mnohé dny, tedy drželi synové Izraelské stráž Hospodinu, a netáhli odtud.

20. A když oblak byl nad příbytkem po nemnohé dny, k rozkazu Hospodinu kladli se, a k rozkazu Hospodinu hýbali se.

21. Kdyžkoli byl oblak od večera až do jitra, a v jitre se vznese, hned i oni šli; buď že trval přes den a noc. (Jakž kdy vznášel se oblak, tak oni táhli.)

22. Buď že za dva dni, aneb za měsíc, aneb za rok prodleval oblak nad příbytkem, zůstávají nad ním, synové Izraelské také * leželi a nehnují se; když pak on vznášel se, též i oni táhli.

23. K rozkazu Hospodinu kladli se, a k rozkazu Hospodinu hýbali se, stráž Hospodinu držíce podle rozkazu jeho skrze Mojžíše.

KAPITOLA 10.

Trouby sřtřbírné. 11. Tažení vojska. 23. Test Mojžíšův. 35. Modlitba Mojžíšova.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, fka: 2. Udělej sobě dvě trouby sřtřbírné. Dílem taženým udělaš je, kterýchž užívati budeš k svolání všeho množství, a když by se mělo hnouti vojsko.

3. Proto kdyžkoli zatroubí na ně, shromáždí se k tobě všechno množství ke dvěřím stánku úmluvy.

4. Jestliže v jednu tofko zatroubí, tedy shromáždí se k tobě knížata, přední lidu Izraelského.

5. Pakli by s nějakým přetrubo-

vaním troubili, hnou se s místa, kteříž leželi k východní straně.

6. Když by pak troubili s přetrubováním po druhé, tedy hnou se ti, kteříž leželi ku polední. S přetrubováním troubiti budou k tažení svému.

7. Ale když byste měli svolati všechno množství, prosť bez přetrubování troubiti budete.

8. Synové Aronovi kněží trubou mi témi budou troubiti, a bude * vám to ustanovení věčné v proročích vašich.

9. Když * vyjdete na vojnu v zemi vaší proti nepříteli vsuzujícímu vás, s přetrubováním troubiti budete v trouby ty, a budete v paměti před Hospodinem Bohem svým, a zachování budete od nepřítel svých.

10. V den také * veselí vašeho, a při slavnostech svých, a při začátcích měsíců vašich troubiti budete v trouby ty k obětem svým zapalným a pokojným, i budou vám na památku před Bohem vašim: Já Hospodin Bůh váš.

11. I stalo se léta druhého, dvačtyř den měsíce druhého, že se vzdvihl oblak z příbytku svědčeti.

12. I táhli synové Izraelské po svých taženích z pouště Sinai; a zastavil se oblak na poušti Fáran.

13. Takto nejprvé brali se z rozkazu Hospodina skrze Mojžíše: 14. Šla napřed korouhev vojska synů Juda * po houřích svých, a nad nimi byl Názon, syn Aminadabův.

15. Nad vojskem pak pokolení synů Izachar byl Natanael, syn Suar.

16. A nad vojskem pokolení synů Zabulon Eliab, syn Helonův.

17. Složen jest také i příbytek, a šli synové Gersonovi a synové Merari, nesouce * příbytek.

18. Potom šla korouhev vojska Rubenova * po houřích svých, a nad nimi byl Elisur, syn Sedentův.

19. Nad vojskem pak pokolení synů Simeon Salamiel, syn Suri-saddai.

20. A nad vojskem pokolení synů Gád Eliazaf, syn Duellův.

21. Šli také i * Kahašitj, nesoucíce svatyni; onino pak vzdvihl-ovali příbytek, až i lito přišli.

22. Potom šla korouhev vojska synů Efraim * po houbfích svých, a nad nimi byl Elisava, syn Amitudův. *k. 2. 18.

23. Nad vojskem pak pokolení synů Manasse Gamatiel, syn Fasurův. *k. 1. 11.

25. Šla potom i korouhev vojska synů Dan, obsahující ostatek vojska po houbfích svých, a nad vojskem jeho Abiezer, syn Amisadkai.

26. Nad vojskem pak pokolení synů Asser Fegiel, syn Ochranův.

27. A nad vojskem pokolení synů Nefalim Ahira, syn Enanův.

28. Ta jsou tažení synů Izraelských po houbfích jejich, a tím pořádkem táhli.

29. Řekl pak Mojžíš Chobabovi, synu Raquelovu Madiánskému, kterému jsem se břeferme k místu, o kterémž řekl Hospodin: Dám je vám. Protož pod s námi, a dobře učiníme tobě; nebo Hospodin mnoho dobrého zaslíbil Izraelovi.

30. Kterýž odpověděl jemu: Neopouštím tě, ale k zemi své a k přibuznosti své se navrátím.

31. I řekl Mojžíš: Neopouštěj medle nás; nebo ty jsi svědom na poušti, kde bychom se měli klásti, a budeš nám za vůdce.

32. Když pak půjdeš s námi, a přijde to dobré, jímž dobře učiním vám Hospodin, tedy i tobě dobře učiníme.

33. A tak brali se od hory Hospodinovy cestou tří dnů, (a truhla smlouvy Hospodinovy * předcházela je,) cestou tří dnů, pro vyhledání sobě místa k odpočinku. *v M. 31. 8.

34. A oblak Hospodinův byl nad nimi ve dne, když se hýbali z ležení.

35. Když pak počínali jíti s truhlou, říkával Mojžíš: * Povstaniz Hospodine, a rozptyleni budete nepřítelů tvoji, a at utíkají před tvář tvou, kteříž tě v nenávisti mají. *1 Pr. 2. 6. 41. Z. 63. 2.

36. Když pak stavina byla, říkával: Navrátiz se, Hospodine, k zaslíbil očům jejich? *v M. 1. 1. 1.

* Desíti tisícům tisíců Izraelských. *Z. 12. 12. 22.

KAPITOLA 11.

Reptání lidu. 30. Zhizeni sedmdesátí starších, 31. a dání křepelky.

I stalo se, že lid ztržoval a sýskal sobě, což se nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhněval se náramně, a rozmltil se proti * nim oheň Hospodinův, a spálil zadní díl vojska. *11. M. 10. 2.

2. Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modlil se * Mojžíš Hospodinu, a uhasil oheň. *A. 10. 8. 7. 5.

3. I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozzpálil se proti nim oheň Hospodinův.

4. Lid pak k nim přimíšený napadla žádost náramná: a obrátivše se, plakali i synové Izraelské a řekli: Kdo * nám to dá, abychom se masa najedli? *11. M. 16. 3. Z. 106. 14. I. Kor. 10. 6.

5. Rozpomínámě se na ryby, jichž jsme dosíli v Egyptě darmo jidali, na okurky a melouny, těž na por, cibuli a česnek.

6. A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromě ty mannu před očima svýma.

7. (Manna * pak byla jako semeno koliantrové, a barva její jako barva bdelouny.

*11. M. 16. 14. Z. 78. 24. Jan. 6. 9. 1.

8. I vycházel lid, a sbírali a mletl žernovy, neb tloukli v moličnicích, a smázli na panvici, aneb koláčce podpopelné dělali z ní; chut pak její byla jako chut nového oleje.

9. Když pak stupovala rosa na vojsko v noci, tedy stupovala také i manna).

10. Tedy uslyšel Mojžíš, an lid plače po čeledech svých, každý u dveří stanu svého. Proč * rozmltila se prchlivost Hospodinova náramně; Mojžíšovi to také těžké bylo. *11. M. 29. 10.

11. I řekl Mojžíš Hospodinu: Svěrum? Proč jsem nenalezl mílosť před očima tvýma, že jsi vložil břímě všeho lidu tohoto na mne?

12. Zdaliz jsem já počal všecken lid tento? Zdaliz jsem já zplodil jej, že mi díš: Nes * jej na rukou svých, jako nosí chůva děťátko, do země řě, kterouž jsi s přísahou zaslíbil očům jejich? *v M. 1. 1. 1.

13. Kde mám nabrati masa, a bych dal všemu lidu tomuto? Ne-

IV MOJŽISOVA 11. 12.

bo plačí na mne, řkouce: Dej nám masa, at jíme.

14. Nemohuť já sám nésti všeho lidu tohoto, nebo jest to nad možnost mou.

15. Pakli mi tak dělati chceš, prosím, zabi mne raději, jestliže jsem nalezl milost před očima tvýma, abych více nebleděl na trápení své.

16. Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Shromážd mi sedmdesát mužů z starších Izraelských, kterýchž znáš, že jsou starší v lidu a správnové jeho; i přivedeš je ke dverím stanu úmluvy, a státi budou tam s tebou. *11. M. 18. 21.

17. A já stoupím a mluviti budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýmž jest na tobě, a dám jim. I ponesu s tebou břímě o lidu, a tak ty ho sám neponeseš. *1. Kor. 12. 4. 9. 11. M. 18. 25. 26.

18. Lidu pak díš: Posvěťtež * se k ztitku, a budete jisti maso; nebo jste plakali v úších Hospodinových, řkouce: Kdo nám dá najísti se masa? Jistě je lépe nám bylo v Egyptě. I dá vám Hospodin manna, a budete jisti. *11. M. 19. 10.

19. Nebudete toliko jeden den jisti, ani dva, ani pět, ani deset, ani dvadacet.

20. Ale za celý měsíc, až vám chřipění poleze, a zošklivi se, proto ryž jest uprostřed vás, a plakali jste před nim, říkajice: Proč * jsme vyšli z Egypta? *k. 21. 6.

21. I řekl Mojžíš: Sestkrát sto tisíců přestích jest tohoto lidu, mezi nimiž já jsem, a ty pravíš: Dám jim masa, aby jedli za celý měsíc.

22. Zdaliz * ovci a volu nabije se jim, aby jim postačilo? Aneb zdali všechny ryby mořské shromáždí s jím, aby jim dosti bylo? *Jan. 6. 7.

23. Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Zdať ruka * Hospodinova ukřacena jest? Jíž nyní uřlivil, čili jde-li na to, což jsem mluvil, čili nic. *12. 50. 2; 59. 1.

24. Vyšel tedy Mojžíš, mluvil lidu slova Hospodinova, a shromáždil sedmdesát mužů z starších lidu, postavil je vůkol stanu.

25. I sstoupil Hospodin v oblaku a mluvil k němu, a vzav z ducha, kterýmž byl na něm, dal sedmdesát mužům starším. I stalo se, když odpočinul na nich ten duch, že prorokovali, ale potom nikdy více.

26. Byli pak zůstali v staních dva muži, jméno jednoho Eldad, a dru-

hého Medad, na nichž také odpočinul duch ten, nebo i oni napsáni byli, ačkoli nevyšli k stanu. I ti také prorokovali v staních.

27. Tedy příběh služebník, oznámil to Mojžíšovi, * Fka: Eldad a Medad prorokují v staních. *Mark. 9. 9. 8; Luk. 9. 42.

28. Jozue * pak, syn Nun, služebník Mojžíšův, jeden z mláďenů jeho, dí k tomu: Pane můj, Mojžíši, zabraň jim. *k. 19. 9. 17. 11. M. 23. 12.

29. Jemuž odpověděl Mojžíš: Proč ty borlíš pro mne? Nýbrž ó kdyby všecken lid Hospodinův proroci byli, a aby dal Hospodin ducha svého na ně!

30. I navrátil se Mojžíš do stanu s staršími Izraelskými.

31. Tedy strhl se vitr od Hospodina, a zachvátil * křepelky od moře, spustil je na stany tak šestero a dlouze, co by mohl za jeden den cesty ujeti vsudy vůkol táboru, takměř na dva lokty zvyší nad zemí. *11. M. 16. 13.

32. Protož vstav lid, celý ten den a celou noc, i celý druhý den shromažďovali sobě ty křepelky, a kdož nejméne nashromáždil, měl jich s deset měr. I rozvěseli je sobě pořád okolo stanu.

33. Ještě * maso vězelo v zubích jejich, a nebylo právě sčvyčáno, když hněv Hospodinův vzbudil se na lid. I raml Hospodin líg ranou velikou náramně. *Z. 78. 30. 31.

34. Protož nazváno jest jméno místa toho Kibrot Hattave; nebo tu pochovali lid, kterýž žádal masa.

35. I bral se lid z Kibrot Hattave na poušť * Hazerot, a pozůstali v Hazerot. *k. 33. 17.

KAPITOLA 12.

Reptání Marie s Aronem proti Mojžíšovi, 9. i pokata za to.

A mluvil Maria i Aron * proti Mojžíšovi přítelkou o manželky Madiánky, kterouž sobě vzal; nebo byl pojal manželku Madiánku. *k. 16. 3; 9. 11. M. 2. 21.

2. A řekli: Zdaliz jen toliko skrže Mojžíše mluvil Hospodin? Zdaliz také nemluvil skrže nás? I slyšel to Hospodin.

3. (Byl pak Mojžíš člověk nejvyšší ze všech lidí, kteříž byli na tváři země).

4. A i hned řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi i Marii: Vyjděte vůly tři k stanu úmluvy. I vyšli toliko oni tři.

5. Tedy sstoupil * Hospodin v sloupu oblakovém, a stál u dveří stánku. I zavola. Arona a Marře, a vyšli oba dva. *k.14.10.11.M.16.16.
6. Jimž řekl: Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidění ukáži se jemu, ve snách mluviti budu s ním.
7. Ale není takový služebník můj Mojžíš, kterýž * ve všem domě mém věrný jest. *z.4.9.2.
8. Usty * k ústům mluvím s ním, ne u vidění, ani v zavnutí, a podobnost Hospodinovu spátruje. Pročež jste tedy neostýchali se mluviti proti služebníkmu mému Mojžíšovi? *11.M.39.11.
9. I roznicena jest * prchlivost Hospodinova na ně, a odšel. *k.11.38.
10. Oblak také zdvihl se s stánku. A aj, * Maria byla malomocná, blá, jako snih. A pohlédl Aron na Marri, ana malomocná. *v.M.24.9.
11. Tedy řekl Aron Mojžíšovi: Poslyš mne, pane můj, prosím, nevykládej na nás té pokuty za hřích ten, jehož jsme se bláznivě dopustili, a jimž jsme zhrěšili.
12. Prosím, at není tato jako mrtvý plod, kterýž když vychází z života matky své, polovici těla jeho zkaženého bývá.
13. I volal Mojžíš k Hospodinu řka: Ó Bože silný, prosím, udravívej ji.
14. Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Když otec její plmul ji na tvář, zdaž by se nemusila stýdět * za sedm dní? Protož at jest vyobcována ven z o stanů za sedm dní, a potom zase uvedena bude. *111.M.14.8.17.M.5.8.
15. Tedy vyloučena jest Maria ven z stanů za sedm dní; a lid nehnušel se odtud, až zase uvedena jest Maria.

KAPITOLA 13.

Vyhlání posla k spaštění země Kananejské, 28. navrácení jich zase, 31. a zkoroučení lidu.

- Potom pak bral se lid z * Hazerot, a položil se na o poušti Fáran. *k.23.18.24.10.12.
2. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
3. Pošli sobě * muže, kteříž by spatřili zemi Kananejskou, kterouž ja dám synům Izraelským; jednoho muže z každého pokolení otčí jejich vyšetete, ty, kteříž by byli přednější mezi nimi. *k.22.8.V.M.1.22.
4. Poslal je tedy Mojžíš z * pouště Fáran, jakž byl rozkázal Hospodin; a všickni ti muži byli knížata mezi syny Izraelskými. *v.37.

12. 13.

5. Tato jsou pak jména jejich: Z pokoleni Ruben Sammua, syn Zakuruv;
6. Z pokoleni Simeon Safat, syn Hurí;
7. Z pokoleni Juda Kálef, * syn Jefonuv; *Joz.14.6.
8. Z pokoleni Izachar Igal, syn Jozefuv;
9. Z pokoleni Efraim Ozeáš, syn Nun;
10. Z pokoleni Benjamin Faltí, syn Rafuv;
11. Z pokoleni Zabulon Gaddehel, syn Sodi;
12. Z pokoleni Jozef a z pokoleni Manasses Gaddi, syn Susi;
13. Z pokoleni Dan Amiel, syn Gemaluv;
14. Z pokoleni Asser Setur, syn Michatuv;
15. Z pokoleni Neftalim Nahabi, syn Vaafsi;
16. Z pokoleni Gad Guhel, syn Máchuv.
17. Ta jsou jména mužů, kteříž poslal Mojžíš, aby shlédli zemi. I rozděl Mojžíš Ozeovi, synu * Nun, Jozue. *k.11.28.
18. Tedy poslal je Mojžíš, aby prohlédli zemi Kananejskou, a řekl jim: Jděte tudýto při straně po jedné vejďte na hory. *k.14.40.
19. A shlédněte, jaká jest země ta, a lid, kterýž bydlí v ní, silný-li jest či mdlý? málo-li jich, či mnoho?
20. A jaká jest též země ta, a níž on bydlí, dobrá-li jest, či zlá? a jaká jsou města, v nichž přebývají, v stamtech-li, či v hrazených místech?
21. Toličekž jaká jest země, úrodná-li, či neúrodná, jest-li na ní stro-movi, či není? A buďte udatné myslí, a přineste nám z ovoce té země. A byl tehdáž čas, v němžto hrozno ve zamékali.
22. Odšedše tedy, prohlédli tu zemi od pouště Tsín až do Rohob, kudy se jde do Emat.
23. I šli stranou polední, a přišli až do Ilebroun, kdežto byli Achiman a Sesar a Tolmal, synové * Ele-nakovi. Ilebroun o pak o sedm let prvé ustanovo jest, nežli Soan, město Egypťské. *v.M.1.24.11.M.18.18.
24. Potom přišli až do * údolí Eškol, a tu uřezali ratolesti s hroznom jejich jahodek *pinim*, a nesli je na sochoré dva; též i jablka zrna-tá i figy té země. *v.M.1.24.
25. I nazváno jest to místo Nehel Eškol, od hroznu, kterýž tu uřezali synové Izraelsí.

IV MOJŽISOVA 13. 14.

26. Navrátili se pak zase, prošedše zemi, po čtyřiceti dnech.
27. A jdouce, přišli k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství synů Izraelských, na poušti Fáran v Kádes, a oznámili jim i všemu množství to, co spravili, a ukázali jim ovoce země té.
28. A vypravuje jim, řekli: Přišli jsme do země, do kteréž jsme vás poslal, kteráž v pravdě oplývá * mlékem a strdí, *k.14.8.11.M.3.8.17.
29. Než že lid jest silný, kterýž bydlí v zemi té, města také pevná jsou a velika velmi, k tomu i syny Enakovy tam jsme viděli.
30. Amalech bydlí v kraji poledním, a Hetejský, Jebuzejský a Amorejský pak bydlí na horách, Kananejský pak bydlí při moři a při břehu Jordánském.
31. I * krotli Kálef lid bouřící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jdeme předce, a opanujeme zemi, nebo zmocníme se ji. *k.14.6.
32. Ale muži ti, kteříž chodili s ním, pravili: Nikoli nebudeme moci vstoupiti proti lidu tomu, nebo silnější jest nežli my.
33. I zhaněli a zošklivili zemi shlédnuto synům Izraelským, mluvíce: Země, již jsme prošli, a spatřili, jest země taková, ješto hubl obyvatelé své; a všecken lid, kterýž jsme viděli u prostřed ní, jsou muži postavy vysoké velmi.
34. Také jsme tam viděli obrvy, syny Enakovy, kteříž jsou větší než jini obrové, ješto se nám zdálo, že jsme proti nim jako kobylky, a takoví jsme se i jim zdáli. *v.M.9.2.

KAPITOLA 14.

Reptání 20, 11. Mojžíšova za něj modlitba, 20. a pokata na ty reptáky.

- Tedy * pozdvihše se, všecko množství, kritceli, a plakali v tu noc. *k.21.5.
2. A reptali * proti Mojžíšovi i proti Aronovi všickni synové Izraelsí, a řekto k nim všecko množství: Ó bychom byli zemřeli v zemi Egypťské, aneb na této poušti, o bychom byli zemřeli!
3. A proč Hospodin * vede nás do země té, abychom padli od o mce, ženy naše i dítky naše aby byly v loupež? Neuliž nám lépe navrátiti se zase do Egypťské? *11.M.16.3.411.M.28.7.
4. I řekli jeden druhému: Ustanovme sobě vůdci, a navrátme se do Egypť.

5. Tedy padli Mojžíš a Aron na tváři své přede vším množstvím shromáždění synů Izraelských.
6. Jozue pak, syn Nun, a * Kálef, syn Jetonuv, z těch, kteříž byli shlédli zemi, roztrhli o roucha svá, *k.13.31.1.2.Joz.7.6.8k.14.14.
7. A mluvili ke všemu množství synů Izraelských, řkouce: Země, kterouž jsme prošli a vyšetřili, jest země velmi velice dobrá.
8. Bude-li Hospodin laskav na nás, uveďte nás do země té, a dá ji nám, a to zemi takovou, kteráž * oplývá mlékem a strdí. *11.M.3.8.17.18.5.
9. Toliko nepozdvihujte se, proti Hospodinu, ani se * bojte lidu země té, nebo jako chléb nás jsou. Odešláte od nich ochrana jejich, ale s o námi jest Hospodin; nebojtež se jich. *v.M.20.9.2.26.8.12.28.31.
10. Tedy mluvilo všecko množství s o námi ukázala se o sláva Hospodinova nad stánkem ámluvy všechném synům Izraelským. *11.M.17.4.1.Sam.30.6.11.M.16.10.
11. I řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzeji mne bude lid ten? A dokud nebudou mi věřiti, jsem činil u prostřed nich, kterýž pro tak mnohá znamení, kteráž jsem činil u prostřed nich?
12. Raním jej morem a rozženu jej, tebe * pak učiním v národ veliký a silnější, nežli jest tento. *11.M.39.10.
13. I řekl Mojžíš Hospodinu: * Ale ušlyšit to Egypťští, z jejichž prostředku vyvedl jsi lid tento v síle své. *11.M.39.11.12.
14. A řeknou s obyvateli země té: (nebo slyšeli, že jsi ty, ó Hospodine, byl u prostřed lidu tohoto, a že jsi okem v oko spatřovan byl, a že jsi okem v oko spatřovan byl, nad nimi, a v sloupe oblakovém předcházel jsi je ve dne, a v sloupe ohnivém v noci), *11.M.13.21.
15. Když tedy zmoriš lid ten, všecky až do * jednoho, mluviti budou národové, kteříž slyšeli počet o tobě, říkajíce: *Soud.6.16.
16. Proto že * nemohl Hospodin uvéstí lidu toho do země, kterouž jim s přísahou zaslíbil, zmorová je ná poušti. *v.M.3.28.Ezech.20.14.
17. Nyni tedy, prosím, nechať jest zvelebena moc Páně, jakož jsi mluvil, řka: *11.M.3.28.
18. Hospodin * dlouhotekající a hojný v milosrdenství, odpouští, kteříž nepravost a přestoupení, kterých však z vinného nečiní nevin-

ného, ale o navštěvuje nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení.

19. Odpust, prosím, * nepravost lidu tohoto podle velikého mlodstvenství svého, tak jako jsi od-pouští lidu tomuto, *jakž vyšel z E-gypta až dosavad.* *II.M.32.12.

20. I řekl Hospodin: Odpustil jsem vedlé slova tvého.

21. A však živ jsem já, * sláva má naplňuje všechnu zemi, *Iz.6.8.

22. Ze všickni ti, kteříž viděli slá-vu mou a znamení má, kteráž jsem činil v Egyptě a na poušti této a kteráž pokoušeli mne již de-setkrát, aniž uposlechli hlasu mé-ho,

23. Neuzří * země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil otcům jejich, aniž jí kdo z těch, kteříž mne po-pouzeli, uhlédá. *K.26.65.

24. Ale * služebník svého Kálefa, (nebo v něm byl jiný duch, a celé následoval mne) uvedu jej do ze-mě, do kteréž chodil, a símě jeho dědičné obdrží jí. *Joz.14.6,9.

25. Ale *poněvadž* Amalechitský a Kananejský bydlí v tom údolí, ob-raťte se zase zitra, a beďte se na poušť cestou k moři rudému.

26. Mluvil také Hospodin k Mo-jžíšovi a Aronovi, řka:

27. Až dokud snášejí: budu množ-ství, toto zlé, kteréž repce proti mně? * *Až dokud* reptání synů Iz-raelských, kteříž repci proti mně slyseti budou? *Z.106.25.

28. Řci jim: Živ jsem já, pravi Hospodin, žeť vám učiním tak, jakž jste mluvili v úsi mé:

29. Na poušti této * padnou mrt-vá těla vaše, a všickni, kteříž jste seteni, podle všeho počtu vašeho od májících let dvadceť a výše, kteříž jste reptali proti mně, *Z.106.26.

30. Nevejdete, pravím, vy do ze-mě, o kteréž, zdvihna ruku svou, *přishli jsem*, že vás osadím v ní, * jediné Kálef, syn Jetonův, a Jo-zue, syn Nun.

31. Ale * dítky vaše malé, o nichž jste řekli, že v loupež budou, ty uvedu, aby užívali země té, kte-rouž jste vy pohrdli. *V.M.1.39.

32. Těla * pak vaše mrtvá padnou na poušti této.

33. A synové vaši budou tuláci na poušti této čtyřicet let, a po-nesou pokutu smilství * vašeho, až

do konce vyhynou těla vaše na poušti. *Z.9.10.11. Zil.3.17.

34. Podle počtu dnů, v nichž jste procházeli zemi tu, *totiž* čtyřicetěti dnů, jeden každý den za rok počítaje, ponese nepravostí své čtyřicet let, a poznáte *ponistu* svého odřízení se ode mne.

35. Já Hospodin mluvím jsem, že to učiním všemu tomuto množství zlému, kteréž se zrotilo proti mně: na poušti této do konce zhytnou, a tu zemrou.

36. Muži pak ti, kteréž poslal byl Mojžíš k shlednutí země té, a kte-říž, navrátilvše se, uvedli v * rep-tání proti němu všechno množství to haněním ošklivice mezi.

37. Ti, řku, muži, kteříž * ha-něli zemi, ranou *těžkou* zemřeli před Hospodinem. *K.13.38.

38. Jozue pak, syn Nun, a Ká-lef, syn Jefonův, živi zůstali z šelření země.

39. Tedy mluvil Mojžíš slova ta ke všechněm synům Izraelským; i plakal * lid velmi. *V.M.1.41.

40. A vstavše ráno, * vstoupili na vrch hory, a řekli: *Aj, my hořovi jsme*, abychom šli k mis-tu, o němž zhrušil Hospodin; ne-bo jsme omluveni.

41. Jimž řekl Mojžíš: Proč jest Hospodinovo? jesto vám to na dobré nevyjde. *K.13.18. O Sam.15.24.

42. Nevstupujte, nebo Hospodin byli poraženi od nepřátel vašich.

43. Amalechitský zajisté a Kana-nejský jest tu před vámi, a pad-nete od meče, proto že jste se odvrátili od následování Hospo-dina, aniž *také* Hospodin bude s vámi.

44. Oni pak předece * usilovali vstoupiti na vrch hory, ale truh-*lia* smlouvy Hospodinovy a Mo-jžíš nevycházel z stanů. *V.M.1.43.

45. Tedy sstoupili Amalechitský a Kananejský, kteříž bydlili na těch horách, a porazili je, a po-třaili je až * do Horma. *K.21.8.

KAPITOLA 15.
Zřizeni o některých obětech. 30. Pokuta pyňané hřešičho. 32. Kamování pro zrušení soboty. 37. Premování štát.

Mluvil opět Hospodin k Mo-jžíšovi, řka:

147
jednostejný bude vám i příchozí-
řci jim: Když vejdete do země pře-mě, kterýž by u vás byl.

17. Mluvil také Hospodin k Mo-jžíšovi, řka:

18. Mluv k * synům Izraelským a řci jim: Když přijdete do země, do kteréž já uvedu vás, *K.35.10.

19. Tedy, když počnete jísti chléb země, obětovati budete obět vzhú-ru pozdvížení Hospodinu.

20. Z prvotin těsta vašeho koláč obětovati budete v obět vzhúru pozdvížení; tak jako obět * z hum-na, obětovati budete jí. *II.M.23.10.11.

21. Z prvotin těsta vašeho dá-vati budete Hospodinu obět vzhú-ru pozdvížení, *vy* i potomci vaši.

22. A když byste pozbloudili, a neucínili všech prikázání těch, kteráž mluvil Hospodin k Mo-jžíšovi,

23. *Totiž* všech věcí, kteréž při-kázal Hospodin vám skrze Mo-jžíše, od toho dne, v kterémž při-kázání vydal Hospodin, i potom v pronáročech vašich:

24. Tedy jestliže z * nedopatře-ní všeho shromáždění to stalo se, obětovati bude všechno množství volka mladého jednoho v obět zá-palnou, k vůni spokojující Hospo-dina, též obět suchou, a obět mok-rou při něm podle pořádku, a kozla jednoho v obět za hřích.

25. I očistí kněz všechno množ-ství synů Izraelských, a odpuště-no jim bude; nebo poblouzení jest. A oni *také* obětovati budou obět svou, obět ohnivou Hospodinu, a obět za hřích svůj před Hospo-dinem za poblouzení své.

26. I bude odpuštěno všemu shromáždění synů Izraelských i příchozím, kterýž jest pobostinu u prostřed nich; nebo všeho lidu poblouzení jest.

27. Jestliže by pak člověk jeden zhršěl z poblouzení, bude obět-ovati kozu roční v obět za hřích.

28. I očistí kněz duši poblou-dilou, kteráž zhršela poblouze-ním před Hospodinem; očistí jí, a budeť jí odpuštěno.

29. Domácimu mezi syny Izrael-skými i příchozím, kterýž po-blostinu mezi nimi jest, zákon ten-to jednostejný bude vám, když by kdo zhršěl z poblouzení.

30. Člověk pak, kterýž by z py-
chu svévolné zhršěl, tak doma

2. Mluv k * synům Izraelským a řci jim: Když vejdete do země pře-mě, kterýž by u vás byl, a obětovati budete obět vzhúru pozdvížení, tak jako obět * z hum-na, obětovati budete jí. *K.35.10.

3. A budete chtít obětovati obět ohnivou Hospodinu v zápal, aneb obět suchou, aneb při slavnostech va-
šich, abyste učinili vůni spokoju-jící Hospodina, budťto z skotů, a-
neb z drobného dobytku. *II.M.7.16.

4. Tedy kdož by koli obětova-l dar svůj Hospodinu, obětují obět * suchou, desátý díl *efi* mouky bělné, zadělané olejem, *jehož* bu-de čtvrtý díl *míry* hin. *II.M.2.1.nas.1.6.14.

5. A vina v obět mokrou čtyřin-ku hin obětovati budeš při zápalu, každému beránu.

6. Při beranu pak obětovati bu-deš obět suchou, mouky bělné dvě desetiny, zadělané olejem, třetin-
kou *míry* hin.

7. Vina také k oběti mokré třetí díl *míry* hin obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina.

8. Jestliže pak obětovati budeš volka v obět zápalnou, aneb v o-bět k spínání slibu, aneb v obět pokjónou Hospodinu:

9. Tedy budeš obětovati spolu s volkem obět suchou, tři desetiny mouky bělné, zadělané olejem, *je-
hož* by byla půlka hin.

10. A vina k oběti mokré oběto-vati budeš půlku hin. *Ta jest* o-bět ohnivá vůně spokojující Hos-podina.

11. Tak uděláte s každým volem i s každým skopcem, i s dobytč-tem, budťono z ovec neb z koz.

12. Podle toho, jakž mnoho *jič* obětovati budete, tak se zachováte při jednom každém z nich.

13. Všeliký obyvateľ tak bude to vykonávati, aby obětovať obět oh-nivou vůně spokojující Hospodina.

14. Takž bude-li u vás i přicho-zí, aneb kdokoli mezi vámi v pro-náročech vašich, a bude obětovati obět ohnivou vůně spokojující Hos-podina, jakž vy se *při tom* cho-váte, tak i on chováť se bude.

15. V shromáždění * tomto usta-novení jednostejné budť vám i při-
chozím, kterýž by u vás byl, u-stanovení věčné v pronáročech vašich; jakož vy, tak příchozí bude před Hospodinem. *II.M.12.48.

16. Zákon jednostejný a pořádek

zrozený jako příchod, takový potupil velice Hospodina; protože vyhlazen bude z prostředku lidu svého.

31. Nebo slovem Hospodinovým pohrdl, a přikázání jeho za nic sobě položil; protože konečně vyhlazen bude člověk ten, a nepravost jeho zůstane na něm.

32. Stalo se pak, když synové Izraelské byli na poušti, že našel jednoho, an sbírá dříví v den sobotní.

33. A ti, kteříž ho našli, sbírajícího dříví, přivedli jej k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství.

34. I dali jej do * vězení; nebo ještě nebylo jim oznámeno, co by s ním mělo činiti býti.

35. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Smrti ať tuně člověk ten; nechat ho bez milosti ukamenuje všechno množství vně za stany.

36. A protože vyvedli jej všechno množství ven za stany, a * uhaželi ho kamením, až umřel, jakož rozkázal Hospodin.

37. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

38. Mluv k synům Izraelským a řci jim, ať sobě dělají * třepení široké na podolcích oděvů svých všickn rodové jejich, a ať dávají nad třepením šňurku modrou.

39. A to budete mít za přemlouvání, na něžto hledíce, rozpominati se budete na všechna příkázání Hospodina, abyste je činite svého, a po očích svých, jichžto následující, smínilit bystě.

40. Ale abyste pamatovali a čini svatí Bohu svému.

41. Já * jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych o vám byl za Boha: Já Hospodin Bůh váš.

* II. M. 20, 2. 01. M. 17, 7.

KAPITOLA 16.

Povstání Chóre i jiných proti Mojžíšovi a brozná pomsta Boží nad nimi.

Chóre * pak syn Izaruv, syna Kaňat z pokolení Lévi, vytrhl se z jiných, tolikéž Dátan a Abiron, synové Eliabovi, také Hon, syn Feletův, z synů Rubenových, a 2. A * povstali proti Mojžíšovi,

15. I * rozhněval se Mojžíš velmi, a řekl k Hospodinovi: Nepatříž na oběti jejich. Ani o jednoho osla od nich jsem nevzal, aniž jsem komu z nich co zleho učinil.

16. Potom řekl Mojžíš k Chóre: Ty a všickni tvoji, postavte se zítřa před Hospodinem, ty i oni, též i Aron.

17. A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavte se před Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvě stě a padesát kadidlic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou.

18. Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabraden do nich uhlí, vložil na ně i kadidla, a stáli u dveří stánku umluy, i Mojžíš i Aron.

19. Chóre pak již byl sebral proti nim všechno množství ke dveřím stánku umluy; i ukázala se sláva Hospodina všemu množství.

20. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

21. Oddělte * se z prostředku množství tohoto, ať je v okamžiku zahladim.

22. Kteržto padne na tváři své, řekli: Bože silný, Bože duchů * i velikého těla, jediný tento člověk zhrší, a což na všechno shromáždění hněvali se budete?

23. Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

24. Mluv k množství a řci: Odstupte od příbytku Chóre, Dátana a Abirona.

25. A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelsí.

26. A mluvil k množství, řka: Odstupte, prosím, od stanů bezbožných mužů těchto, aniž se čeho dočkáte, což jejich jest, aby ste nebyli zachvácceni ve všech třísících jejich.

27. I odstoupili se všech stran od příbytku Chóre, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron vyšedše, stáli u dveří stanů svých, i ženy jejich a synové jejich, i malice jejich.

28. Tedy řekl Mojžíš: Po tomto poznáte, * že Hospodin poslal mne, abych činil všechny skutky tyto, a že nic o své ujmě nepřičítám.

29. Jestliže tak * jako jiní lidé

15. I * rozhněval se Mojžíš velmi, a řekl k Hospodinovi: Nepatříž na oběti jejich. Ani o jednoho osla od nich jsem nevzal, aniž jsem komu z nich co zleho učinil.

16. Potom řekl Mojžíš k Chóre: Ty a všickni tvoji, postavte se zítřa před Hospodinem, ty i oni, též i Aron.

17. A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavte se před Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvě stě a padesát kadidlic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou.

18. Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabraden do nich uhlí, vložil na ně i kadidla, a stáli u dveří stánku umluy, i Mojžíš i Aron.

19. Chóre pak již byl sebral proti nim všechno množství ke dveřím stánku umluy; i ukázala se sláva Hospodina všemu množství.

20. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

21. Oddělte * se z prostředku množství tohoto, ať je v okamžiku zahladim.

22. Kteržto padne na tváři své, řekli: Bože silný, Bože duchů * i velikého těla, jediný tento člověk zhrší, a což na všechno shromáždění hněvali se budete?

23. Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

24. Mluv k množství a řci: Odstupte od příbytku Chóre, Dátana a Abirona.

25. A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelsí.

26. A mluvil k množství, řka: Odstupte, prosím, od stanů bezbožných mužů těchto, aniž se čeho dočkáte, což jejich jest, aby ste nebyli zachvácceni ve všech třísících jejich.

27. I odstoupili se všech stran od příbytku Chóre, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron vyšedše, stáli u dveří stanů svých, i ženy jejich a synové jejich, i malice jejich.

28. Tedy řekl Mojžíš: Po tomto poznáte, * že Hospodin poslal mne, abych činil všechny skutky tyto, a že nic o své ujmě nepřičítám.

29. Jestliže tak * jako jiní lidé

30. Pakliž něco nového učinil Hospodin, a země, otevíra ústa svá, požře je se vším, což mají, a sstoupí-li za živa do pekla, tedy poznáte, že jsou popouzeři muži ti Hospodina.

31. I stalo se, když přestal mluviti slov těch, že * rozstoupila se země pod nimi.

32. A otevřevši země ústa svá, požrela je i domy jejich i všechny lidi, kteříž byli s Chóre, i všechny statek jejich.

33. A tak * sstoupili oni se vším, což měli, za živa do pekla, a přikryla je země; i zahynuli z prostředku shromáždění.

34. Všickni pak Izraelsí, kteříž byli vůkol nich, utíkali, slyšíce křik jejich; nebo řekli: *Utečme, aby i nás nesehltla země.*

35. Vyšel také * oheň od Hospodina, a spálil těch dvě stě a padesát mužů, kteříž kadili.

36. Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

37. Řci Eleazarovi, synu Arona kněze, ať sbere kadidnice z toho spáleniště, a uhlí z nich pryč rozmecne, nebo posvěceny jsou.

38. Kadidnice totiž těch, kteříž proti svým dusem hřešili, a ať je rozkuje na plechy k obložení oltáře; nebo kadili jimi před Hospodinem, protože posvěceny jsou, a budou na znamení synům Izraelským.

39. I sebral Eleazar kněz kadidnice měděné, jimiž kadili, i kteříž spáleni jsou, a rozkovali je k obložení oltáře.

40. Pro budoucí pamět synům Izraelským, aby nepřistupoval * žádný jiný, kdož by nebyl z rodu Chóre a jako roté jeho, jakož byl mluvil jemu Hospodin skrze Mojžíše.

41. Nazejtří pak reptalo všechno množství synů Izraelských * na Mojžíše a na Arona, řkouce: Vy jste příčinou smrti lidu Hospodina.

42. I stalo se, když se opět sbíral lid proti Mojžíšovi a proti Aronovi, že se ohledli k stánku

úmluvy, a aj, prikryl jej oblak, a ukázala se * sláva Hospodinova. *k.12.5.11.M.16.10.

43. Přišel také Mojžíš s Aronem před stánek úmluvy.

44. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

45. Vyjděte * z prostředku množství tónoto, a zahladím je v okamžení. I padl na o tváři své. *v.21.0v.4.22.

46. Tedy řekl Mojžíš Aronovi: Vezma kadidlnici, dej do ní ohňi z oltáře, a vlož kadidla, a běž rychle k množství a * očist je; nebo vyšla prochlivosť od tváři Hospodinovy, a již rána se začala. *111.M.1.14.

47. I * vzav Aron kadidlnici, jakž rozkázal Mojžíš, běžel do prostřed shromáždění, (a aj, rána na již se byla začala v lidu,) a zakadiv, očistil lid. *v.2.106.22.

48. A stál mezi mrtvými a živými; i zastavena jest rána.

49. Bylo pak těch, kteříž ode sedm set, kromě těch, jenž zemřeli příčinou Chóre.

50. I navrátil se Aron k Mojžíšovi, ke dverím stánku úmluvy, když ta rána přetržena byla.

KAPITOLA 17.

Prut Aronův zkvetl.

Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. Mluv k synům Izraelským, a vezmi od nich po jednom prutu z každého domu otců, totiž ode všech knížat jejich, vedle domů otců jejich dvanácte prutů, a jednoho každého jméno napíšeš na prutu jeho.

3. Jméno pak Aronovo napíšeš na prutu Lévi; nebo jeden každý prut bude místo jednoho předního z domu otců jejich.

4. I necháš jich v stánku úmluvy před svěděcivím, kdež * přicházím k vám. *111.M.25.22.

5. I stane se, že kohož * vyvolím, toho prut zkvetne; a tak spojím a svedu z sebe reptání synů Izraelských, kterýmž repti na vás. *k.16.6.7.

6. Ty věci když mluvil Mojžíš k synům Izraelským, dali jemu všechna jejich knížata pruty své; jedno každé kníže prut z domu otce svého, totiž prutů dvanácte, prut pak Aronův byl též mezi pruty jejich.

7. I zanechal Mojžíš prutů před Hospodinem v stánku svěděciví.

8. Nazejtří pak přišel Mojžíš do stánku svěděciví, a aj, vyrostl prut Aronův z domu Lévi, a * vypustiv z sebe pupence, zkvetl a vydal mandly zralé. *Zia.9.4.

9. I vynesl Mojžíš věsky ty pruty od tváři Hospodinovy ke všeměm synům Izraelským; a užřevše je, vzali jeden každý prut svůj.

10. Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Dones zase prut Aronův před svěděciví, aby chován byl na znamení proti buřičům * zpur-

ny jejich na mne, aby nezemřeli. *k.30.10.

11. I * učinil tak Mojžíš; jakž byl prikázal jemu Hospodin, tak učinil. *111.M.40.16.

12. Tedy mluvil synové Izraelské, mizíme a všickni my hyneme.

13. Kdožkoli blízko přistoupá k příbytku Hospodinovu, umírá. Všickni-liž smřl * zhyne? *12.64.12.

KAPITOLA 18.

O povlnnostech Levitů při obětech, 20. a o desátech jejich.

A protož * řekl Hospodin Aronovi: Ty a synové tvoji i dům otců tvého s sebou poneseš nepravost svatyně; ty také i synové tvoji s sebou poneseš nepravost kněžství svého.

2. Bratři také své, pokolení * Lévi, teled otce svého připoj k sobě, at jsou při tobě a posluhují bou před stánkem svěděciví sloužití budete.

3. A pilně ostříhati budou rozkazání tvého, bedliví jsouce při všem stánku; a však at k nádobám svatyně a k oltáři nepřistupují, aby nezemřeli i oni i vy.

4. A přidržte se budou tebe, pilně ostříhající stánku úmluvy při všech službách jeho; a cizí žádný nepřistupuj k vám.

5. Protož pilně ostříhejte svatyně i služby oltáře, at nepřichází více * zřívá prochlivosť na syny Izraelské, *k.16.46.

6. Poněvadž jsem já vybral bratři vaše Levity z synů Izrael-

ských vám, za * dar dané Hospodinu, aby konali službu při stánku úmluvy. *k.3.12.46.

7. Ty pak a synové tvoji s sebou ostříhati budete kněžství své; o nich při všech věcech přináležejících k oltáři, a kteréž jsou za oponou, a sloužití budete. Úřad kněžství vašeho darem jsem vám dal, protož, přistoupil-li * kdo cizí, umře. *k.1.51.

8. Mluvil také Hospodin k Aronovi: Aj, já * dal jsem tobě k ostříhání pozdvíhání; všechno také, což se posvěcuje od synů Izraelských, tobě jsem dal pro pomazání i synům tvým ustanovením věčným. *111.M.6.14.15.16.

9. Toto bude tvé z věcí posvěcených, kteréž nepřicházejí na oheň: Všečíká obět jejich, buď suchá obět jejich, neb obět za hřích jejich, aneb obět za provinění jejich, kteréž mi dávati budou, * svatosvatě tobě bude to i synům tvým. *111.M.6.17.28.29.

10. V svatyni budeš je jisti, každý pohlaví mužského bude je jisti; svatě bude tobě. *111.M.6.18.

11. Iva tedy bude obět darů jejich, kteréž vzhuru pozdvízena bývá; každou také obět synů Izraelských, kteréž sem i tam obřacina bývá, tobě jsem dal a synům tvým, i dcerám tvým s sebou ustanovením věčným. Každý, kdož jest čistý v o domě tvém, bude je jisti. *111.M.10.14.9k.22.11.

12. Všecko, což předního jest z oleje, a což nejlepšího jest vína a obilí, prvotiny těch věcí, kteréž daji Hospodinů, dal jsem tobě.

13. Prvotiny všech věcí, kteréž rostly v zemi jejich, ty přinesou Hospodinů, a tvé budou. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, jisti je bude. *111.M.27.28.

14. Všecko * oddané Bohu v Izraeli tvé bude. *111.M.27.28.

15. Cožkoli * otvirá život všelichého těla, kteréž obětováno bývá Hospodinů, tak z lidí jako z hovad, tvé bude; prvorozené však z lidí, vyplaceno bude, prvorozené také z nečistých, hovad vyplatí každé. *111.M.13.13.

16. Výplata; pak jeho, když mu již jeden měsíc bude, vedle ceny své bude pět lotů stříbra podle lotu svatyně; dvadeceti peněz váš ži lot.

17. Ale prvorozeného z volů, neb z ovci, neb z koz, nedáš vypláti; nebo posvěceny jsou. Krev jejich vykropíš na oltář, a tuk jejich zapálíš, aby byl obět * ohnivou vůně spokojující Hospodinu. *111.M.1.9.3.8.

18. Maso pak jejich tvé bude; jako hruď z obětí sem i tam obraceni, a jako plece pravé tvé bude. *111.M.1.9.3.8.

19. Každou obět vzhuru pozdvížení z věcí posvěcených, kteréž přinásejí synové Izraelské Hospodinu, dal jsem tobě, a synům tvým, i dcerám tvým s sebou ustanovením věčným, smlouvou trvanlivou a věčnou před Hospodinem, tobě i semeni tvému s tebou. *111.M.27.30.

20. Mluvil také Hospodin k Aronovi: V * zemi jejich, dědiciví o ani dílu svého mezi nimi nebudeš mít; já jsem díl tvůj, a dědiciví tvé u proslitv synů Izraelských. *v.1.8.0v.M.10.9.

21. Synům pak Lévi, aj, dal jsem všechny * desátky v Izraeli za dědiciví tvé u proslitv synů Izraelských, sloužící při stánku úmluvy. *111.M.27.30.

22. A synové Izraelské nechť nepřistupují k stánku úmluvy, aby nenesli hřichu a nezemřeli. *111.M.27.30.

23. Ale sami Levitové konati budou službu při stánku úmluvy, a sami ponosou nepravost svou. Ustanovení věčné v pronároděch vašich to bude, aby dědiciví nemluvali mezi syny Izraelskými. *111.M.27.30.

24. Nebo desátky synů Izraelských, kteréž přinásejí budou Hospodinů v obět vzhuru za dědiciví, dal jsem Levitům za dědiciví; protož jsem o nich řekl: U prostřed synů Izraelských nebudou mít dědiciví. *111.M.27.30.

25. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

26. Mluv k Levitům a rci jim: Když vezmete * desátky od synů Izraelských, kteréž jsem vám dal od nich za dědiciví vaše, tedy přinesete z nich obět vzhuru pozdvížení Hospodinů, desátky z desátek. *Neh.10.38.

27. A počtena vám bude ta obět vaše jako obilí z humna, a jako víno od presu. *111.M.13.13.

28. Tak vy také přinesete obět vzhuru pozdvížení Hospodinů ze všech desátků svých, kteréž vezmete od synů Izraelských, a dáte

z nich obět Hospodinovu Aronovi knězi.

29. Ze všech darů svých přinese každou obět vzhůru pozdvížen Hospodin, díl posvěcený všeho, což nejlepšího jest.

30. Dítě jim také: Když obětovati budete z toho, což nejlepšího jest, počteno bude Levitům jako úrody z humna, a jako úrody od presu.

31. Jisti pak budete ty *desátky* na všelikém místě vy i čeled vaše; * nebo mzda vaše jest za službu vaši při stánku úmluvy. *^{III.10.10. I. Kor. 9.13.}

32. A neponesete pro to hříchů, když obětovati budete to, což nejlepšího jest: a tak nepoškrvníte věci posvěcených od synů Izraelských, a nezemřete.

KAPITOLA 19.

Strojení vody k očišťování z popela jalovice červené.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka:

2. Toto jest ustanovení zákona, kterým přikázal Hospodin, řka: Mluv k synům Izraelským, at vezmouce, *přivedou* k tobě jalovici červenou bez vad, a na níž by ještě jho nebylo kladené. *^{Zid. 9.13.}

3. A dáte ji Eleazarovi knězi, kterýž vyvede ji ven z stanu, a rozkáže jí zabiti před sebou.

4. A vezma Eleazar kněz krve její na prst svůj, kropiti bude ji naproti stánku úmluvy * sedmkrát. *^{III.4.4. 16.17.}

5. Potom káže tu jalovici spáliti před očima svými; kůži její, i maso její, i krev její s lejný její dá spáliti.

6. A vezma kněz dřevo cedrové, barveného, uvrže *to vše* do ohně, v kterémž ta jalovice hoří. *^{Z. 51. 9. III. M. 14. 6. 51.}

7. I zpře kněz roucha svá, a tělo své umyje vodou; potom vejde do stanu, a bude * nečistý až do večera. *^{III. M. 11. 24. maš.}

8. Takž také i ten, kterýž ji páli, zpře roucha svá u vodě, a tělo své obmyje vodou, a nečistý bude až do večera.

9. Popel pak té jalovice *spdlené* smete muž čistý, a vysype jej vně za stany na místě čistém, aby byl všechným synům Izrael-

ským chován k * vodě očištění, kteráž bude k očištění za hřích. *^{I. Pet. 1. 2.}

10. A ten, kdož by smel popel nečistý bude až do večera. A budou to mlti synové Izraelští i příchozí, kterýž jest ponošinu u proštěd nich, za ustanovení věčné.

11. Kdo by se dotkl * těla kteréhokoli mrtvého člověka, nečistý bude za sedm dní. *^{8. 1. 19. III. M. 21. 1.}

12. Takový očišťovati se bude tou vodou dne třetího a dne sedmého, i bude čistý; nečistí-li se nebudet čistý.

13. Kdo by koli, dotkna se těla mrtvého člověka, kterýž umřel, nečistil se, příbytku Hospodinova poškrvnil. Protož vyhlazena bude duše ta z Izraele, nebo vodou očišťování není pokropen, nečistý bude, a nečistota jeho zůstává na něm. *^{III. M. 15. 31.}

14. Tento jest *také* zákon, když by člověk umřel v stanu: Kdo by koli *byl* v stanu, a kdo by byl sedm dní.

15. Tolikéž všelika nádoba odkrytá, kteráž by neměla svrchu příkryvadla na sobě, nečistá bude.

16. Tak kdož by se koli dotkl na poli; buď mečem zabitého, aneb mrtvého, buďto kosti člověka, aneb hrobu, nečistý bude za sedm dní.

17. A vezmou pro nečistého popela z jalovice spálené za hřích, a malejí na něj vody živé do nádob.

18. Potom vezme člověk čistý yzopu, a omočí jej v té vodě, a pokropí stanu, i všeho nádobi i lidí, kterýž by tu byli, tolikéž toho, kterýž dotkl se kosti, aneb zabitého, aneb mrtvého, aneb hrobu.

19. Pokropí tedy čistý nečistého v den třetí a v den sedmý; a když jej očistí dne sedmého, zpře šatů bude u večer.

20. Jestliže by pak kdo nečistý jsa, nečistil se, vyhlazena bude duše ta z prostředku shromáždění; nebo svatyně Hospodinovy poškrvnil, vodou očišťování nejša pokropen; nečistý jest.

21. I bude jim to za ustanovení věčné. Kdož by pak tou vodou očišťování kropil, zpře roucha

svá, a kdož by se dotkl vody očišťování, nečistý bude až do večera.

22. Čehokoli dotkl by se nečistý, nečistý bude; člověk také, kterýž by se dotkl toho, nečistý bude až do večera.

KAPITOLA 20.

Smrt i pohobování Marie, z Reptání o vodě. *^{1. Jednání o srobočnen cestu. 28. Smrt aronova.}

I přitáhlo všechno množství synů Izraelských na poušť Tain, městice prvního; i poušť lid v Kádés, kdež umřela Maria, a tu jest pochována.

2. A když množství to * nemělo vody, sešli se o proti Mojžíšovi a proti Aronovi. *^{III. M. 17. 1. IV. M. 14. 2.}

3. I * domlouval se lid na Mojžíše, a mluvili, řkouce: O kdyžbychom i my byli zeměmi, když zeměli bratři naši před Hospodinem!

4. Proč jste jen uvedli shromáždění Hospodinovu na poušť tuto, abychom zde pomřeli i my i dobytek náš?

5. A * proč jste nás vyvedli z Egypta, abyste uvedli nás na toto zlé místo, na němž se nerozdí ani obilí, ani fíků, ani hroznu, ani jablěk zrnatých, na kterémž ani vody ku piti není? *^{III. M. 17. 3.}

6. Tedy odšel Mojžíš s Aronem od tváří shromáždění ke dvěřím stánku úmluvy, a padli na tváři své; i ukázala se sláva Hospodinova nad nimi.

7. A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:

8. Vezmi hůl, a shromáždice všechno množství, ty i Aron bratr tvůj, mluvte k skále této před očima jejich, a vydá * vodu svou.

9. I vyvedeš jim vodu z skály, a dáš nápoj všemu množství i dobytku jejich. *^{8. 1. 16. Z. 105. 41. I. Kor. 10. 4.}

9. Tedy vzal Mojžíš hůl před tváří Hospodinovou, jakž rozkázal jemu.

10. I svolali Mojžíš s Aronem všechno množství před skálu, a řekl jim: Slyštež nyní, o * rep vám bude? *^{8. 17. 10.}

11. I posádlu Mojžíš ruky své, a udeřil * v skálu holi svou po dvakrát; i vyšly vody hojné, a pilo všechno množství i dobytek jejich. *^{III. M. 17. 6. Z. 78. 16. 16.}

12. Potom řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: * Ze jste mi nevěřili, abyste posvětili rme před očima synů Izraelských, proto nevedete shromáždění tohoto do země, kterouž jsem jim dal.

13. Toť jsou * ty vody sváru, o kterých svarili se synové Izraelští s Hospodinem, a posvěcen jest v nich. *^{III. M. 17. 7. Z. 81. 8. 106. 29.}

14. I poslal Mojžíš posly z Kádés k králi Edom, aby řekl: Toť vzkazuje bratr tvůj Izrael: Ty více o všech těžkostech, kteréž přišly na nás,

15. Ze sstoupili otcové naši do Egypta, a bydlili jsme tam za mnoho let, Egypťští pak sružovali nás i otce naše.

16. A volali jsme k Hospodin, kterýž uslyšel hlas náš, a * poslal anděla, vyvedl nás z Egypta, a aj, již jsme v Kádés městě, při pomezí tvém. *^{III. M. 14. 19.}

17. Nechť, prosím, * projedeme skrze zemi tvou. Nepůjdemě přes roli, ani přes vinice, aniž piti budeme vody z té studnice; cestou královskou půjdemě a neuchýlíme se na pravo ani na levo, domě se na nepředěme mezi tvých kavadž.

18. Jemužto odpověděl Edom: Nechoď skrze mou zemi, abych s mečem nevyšel v cestu tobě.

19. I řekl mu synové Izraelští: Obecnou silnicí půjdemě, a jestliže vody tvé napili bychom se, bud my neb dobytek náš, zaplatíme jí: nic jiného než dááme, toliko pěši abychom prošli.

20. Odpověděl: * Neprojdeš. A vytáhl proti nim Edom s množstvím lidu a s silou velikou. *^{V. M. 2. 30.}

21. Když tedy nedopustil Edom Izraelovi, aby přešel meze jeho, * uchýlili se Izrael od něho. *^{Soud. 11. 18.}

22. A hnuvě se synové Izraelští i všechno množství jejich z * Kádés, přišli na horu Fezerou Hor. *^{23. 37.}

23. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi na hoře Hor, při poloze země Edom, řka:

24. Připojen bude * Aron k lidu svému; nebo nevede do země, kterouž jsem dal synům Izraelským, proto že jste odporni byli řeči mé při vodách sváru. *^{16. 98. 1.}

25. Pojmi * Arona a Eleazara syna jeho, a uvedeš je na horu Hor. *^{27. 18. V. M. 10. 6.}

26. A slevěš Arona z roucha jeho, a oblečš v ně Eleazara syna jeho; nebo Aron připojen bude k lidu svému, a s ním umře.

27. I učinil Mojžíš, jakž rozkázal Hospodin, a vstoupil na horu Hor před očima všeho množství.

28. A slevěš Arona z roucha jeho, a oblečí v ně Eleazara syna jeho, i umře tam Aron na pahrbku hory, Mojžíš pak a Eleazar sstoupil shory. *v M.10.6; 29.50.

29. Vidouce pak všechno množství, že umřel Aron, plakali ho za tři dceři dmi všcken dům Izraelců.

KAPITOLA 21.

Kananejsí kžázení: 6. Repťák od hadů štípání. 21. Seon 38. a Og porážení.

To když uslyšel Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poloedne, že by táhl Izrael tou cestou, kterouž byli špeněti šli, bojoval s ním, a zabil jich množství. *k.39.46.

2. Tedy Izrael učinil slib Hospodinu, řka: Jestliže dáš lid tento v ruce mé, do gruntu zkazim města jejich.

3. I uslyšel Hospodin hlas Izraele a dal mu Kananejské, kteréž bylo do gruntu zkazil. *Je i města jejich, a nazval jméno toho místa Horra. *Soud.1.17.

4. Potom hnuli se s hory Hor cestou k moři rudému, aby *obešli zemi Idumejskou; i o ustával lid velice na cestě. *k.20.21. *k.11.1.

5. A mluvil lid *proti Bohu a nás z Egypta, abychom zemřeli na poušti? Nebo ani chleba ani vody nemí, a duše naše chléb tento ničemný sobě již zosklivila. *k.11.20; 14.2.

6. Protož dopustil Hospodin na lid hady *ohnivé, kteréž jej štípaly, tak že množství lidu zemřelo z Izraele. *Ker.10.9.

7. Tedy přišel lid k Mojžíšovi a řekl: Zhrěsili *jsme, nebo jsme tobě; modl se Hospodinu, ať odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid. *k.14.20.

8. I řekl Hospodin Mojžíšovi: Udělej sobě hada podobného těm ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uštknutý, když poohlí na něj, živ bude. *Jan.3.14.

9. I udělal Mojžíš hada měděného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.

10. Tedy hnuli se odtud synové Izraelsí, a položili se v Obot. *k.33.48.

11. Potom pak hnůvše se z Obot, položili se při pahrbcích hor Arabarim na poušti, kteraž jest na proti zemi Moabské k východu slunce. *k.33.44.

12. Odtud brali se, a položili se v údolí Záred.

13. Opět hnůvše se odtud, položili se u brodu potoka Arnon, kteraž jest na poušti, a vychází z končin Amorejských. Nebo *Arnon jest pomezí Moabské mezi Moabskými a Amorejskými. *Soud.11.13.18.

14. Protož praví se v knize boží Hospodinových, že proti Vahebovi u vichřici bojoval, a proti potomkům Arnon.

15. Nebo tok těch potoků, kterýž se nachyluje ku položeniu Ar, ten jde vedle pomezí Moabského.

16. A odtud táhli do Beer; a to jest to Beer, o němž byl řekl Hospodin k Mojžíšovi: Shromažď lid, a dám jim vodu.

17. Tedy zpíval lid Izraelský písničku tuto: Vystupíš studnice, zpovíjete o ni;

18. Studnice, kterouž kopala knížežata, kterouž vykopali přední z lidu; *vydavatelem zákona holemi svými. Z pouště pak bratř se do Matana, *v M.2.9; 19.11.

19. A z Matana do Nahaliele, z Nahaliele do Bamot,

20. A z Bamot do údolí, kterýž jest na poli Moabském, až k vrchu hory, kteraž leží na proti poušti.

21. Tedy poslal lid Izraelský posly k Seonovi *králi Amorejskému, řka: *v M.2.9; 19.11.

22. Necht *jdeme skrze zemi tvou. Neuchýlíme se ani do pole, ani do vinnic, ani z studnic vody nfti nebudeme; ale cestou královskou půjdeme; dokavadž nepřijedeme pomezí tvého. *k.1.20.17.

23. I nedopustil Seon jiti lidu Izraelskému skrze krajinu svou, nýbrž sebrav Seon všecken lid svůj, vytáhl proti lidu Izraelskému na poušť, a přilávil *v M.2.9; 24.17.

24. I porazil jej lid Izraelský; *mečem, a vzal v dědicví zemi jeho, od Arnon až do Jabok, a až do země synů Ammon; nebo pevné bylo pomezí Ammonitských. *Amo.2.9.

25. Tedy vzal Izrael všechna ta

města, a přebýval v všech městech Amorejských, v Ezebon a ve všech městěčkách jeho.

26. Nebo Ezebon bylo město Seonova, a přebýval tam Seon, král Amorejského, kterýž když bojoval proti králi Moabskému prvniimu, vzal mu všechnu zemi jeho z rukou jeho až do Arnon.

27. Protož říkávali v příslovi: Podře do Ezebon, aby vystaveno bylo a vzděláno město Seonovo. *Joz.24.9. *1V.31.8. Zj.2.14.

28. Nebo oheň vyšel z Ezebon, a plamen z města Seon, i spalll Ar Moabských a obyvatele výsosti Arnon.

29. Běda tobě Moáb, zahynuls lidé Chamos; *dal syny své v útlí káni, a dceři své v zajetí králi Amorejskému Seonovi. *Soud.11.24. 1K.1.1.17.29.

30. A království jejich zahynulo od Ezebon až do *Dibon, a vyhladili jsmc je až do Nofe, *1z.15.2.

31. A tak bydlil Izrael v zemi Amorejské.

32. Potom poslal Mojžíš, aby shlédl Jazer, kteraž vzali i s městečky jeho; a tak vyhnal Amorejské, kteraž tam bydlili. *k.32.9.

33. Obrátivše se pak, táhli cestou k Bázan. I vytáhl *Og, král Bázan, proti nim, on i všecken lid jeho, aby bojoval v Edrei. *v M.3.1.10; 29.7.

34. Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Neboj se ho; nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho, i zemi jeho, a učinis jemu tak, jakož *jsi učinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon. *Z.130.19.

35. I porazili jej i syny jeho, i všecken lid jeho, tak že *žádný živý po něm nezůstal, a uvázali se dědictné v zemi jeho. *Joz.8.22; 10.22.30.32.

KAPITOLA 22.

Balák poslal pro Baláma; 21. oenta jeho, 26. i přijezd k Balákovi.

I táhli synové Izraelsí a položili se na polích *Moabských, nedochazeje k Jordánu, řaproti Jerichu. *k.33.46.

2. A viděl Balák, syn Seonův, všechno, co učinil Izrael Amorejskému, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uštkl had někoho, a on vzhlédl na hada měděného, že zůstal živ.

požere všechno, což jest vůkol nás, jako šířá vůl trávu polni. Byl pak Balák, syn Seonův, toho času králem Moabským.

3. I *poslal posly k o Balámovi, synu Seonovu, do města Petori; kteraž jest při řece v zemi vlasti jeho, aby povolal ho, řka: Ať, lid vyšel z Egypta, ať, přikryl svrček země, a usazuje se proti mně. *Joz.24.9. *1V.31.8. Zj.2.14.

6. Protož nyní pot medle, zlorč mně k vůli lidu tomuto, nebo silnější mnc jest; snad svítězim nad ním, a porazim jej, aneb vyženu z země této. Vim zajisté, že komuž ty žehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zlorčeš, bude zlorčený.

7. Tedy šli starší Moabsí a starší Madianští, nesouce v rukou svých peníze za zlorčení; i přišli k Balámovi, a vypravovali mu slova Balákova.

8. On pak řekl jim: Pobuďte zde přes tuto noc, a dám vám odpověď, jakž mi mluvíti bude Hospodin. I zůstala knížata Moabská s Balámem.

9. Přišel pak Bůh k Balámovi a řekl: Kdo *jsou ti muži u tebe? 10. Odpověděl Balám Bohu: Balák, syn Seonův, král Moabský, poslal kě mně, řka:

11. Ať, lid ten, kterýž vyšel z Egypta, přikryl svrček země; protož nyní poč, proklh mi jej, snad svítězim, bojuje s ním, a vyženou jej.

12. I řekl Bůh k Balámovi: Nechoď s nimi, aniž zlorč lidu tomu, nebo požehnaný jest.

13. Tedy Balám vstav ráno, řekl knížatům Balakovým: Navraťte se do země své, nebo nechce mi dopustiti Hospodin, abych šel s vámi.

14. A vstavše knížata Moabská, přišli k Balákovi a řekli: Necht Balám jiti s námi.

15. Tedy opět poslal Balák více knížat a znamenitějších, nežli první.

16. Kterž přišedše k Balámovi, řekli jemu: Toto praví Balák, syn Seonův: Nezpěčuj se, prosím, přijti ke mně.

17. Nebo velikou cti tě chti chci, a což mi koli rozkažeš, učinim; lid tento.

18. Odpovídaje pak Balám, řekl služebníkům Balakovým: *Byť mi pak dal Balák plný o dům svůj stříbra a zlata, nemohl bych pře-

stoupiti slova Hospodina Boha své-
ho, a učiníti proti němu malé neb
veliké věci.

19. Nyní však zůstaňte, prosím,
zvědě, co dále mluviti bude Hos-
podin se mnou.

20. Přišel pak Bůh k Balámovi
v noci, řekl jemu: Poněvadž pro-
to, aby povolali tě, přišli muži tito,
* vstana, jdi s nimi, a však což
přikáži tobě, to čin.

21. Tedy Balám vstav ráno, o-
sedlal osličí svou, a bral se s kni-
žaty Moábskými.

22. Ale rozpálili se hněv Boží, proto
že jel s nimi, a postavil se anděl
Hospodinův na cestě, aby mu pře-
kazil; on pak seděl na osličí své,
maje s sebou dva služebníky své.

23. A když uzřela oslice anděla
Hospodinova, an stojí na cestě, a
* meč jeho vytržený v ruce jeho,
uhnula se s cesty, a šla polem. I
bil jí Balám, aby ji navedl zase
na cestu.

24. A anděl Hospodinův stál na
sterce u vinice mezi dvěma zíd-
kami.

25. Viduci pak oslice anděla Hos-
podinova, přitískla se ke zdi, při-
třela také nohu Balámovi ke zdi;
pročež opět bil jí.

26. Potom anděl Hospodinův šel
dále, a stál v úzkém místě, kdež
nebylo žádné cesty k uchýlení se
na pravo neb na levo.

27. A viduci oslice anděla Hos-
podinova, padla pod Balámem; pro-
čež rozhněval se velmi Balám, a
bil oslici kyjem.

28. I * otevřel Hospodin ústa osli-
ce, a řekla Balámovi: Což jsem
učinila, že jíž po třetí mne biješ?

29. Řekl Balám k oslici: To, že
jsi mne v posměch uvedla. O bych
měl meč v rukou, jistě bych tě
již zabil.

30. Odpověděla oslice Balámovi:
Zdáliž nejsem oslice tvá? Jezdival
jsi na mně, jak jsi mne dostal, až
do dnes; zdalíž jsem kdy obyteř
měla tak činiti tobě? Kterýž od-
pověděl: Nikdy.

31. V tom otevřel Hospodin oči
Balámovy, i uřel anděla Hos-
podinova, an stojí na cestě, maje
meč * dobytý v ruce své; a naklo-
niv hlavu, poklonu učinil na tvář
svou.

32. I mluvil k němu anděl Hos-
podinův: Proč jsi bil osličí svou po-
tříkrát? Aj, já vyšel jsem, abych

se protivil tobě, nebo uchýlil jsi
se s cesty přede mnou.

33. Když viděla mne oslice, vy-
hnula mi jíž po tříkrát; a byf mi
se byla newynnula, jíž bych byl
také tebe zabil, a ji živě nechal.

34. Odpověděl Balám andělu Hos-
podinovu: Zhrěšil jsem, nebo jsem
nevěděl, že ty stojiš proti mně na
cestě; protož nyní, jestliže se nelíbí
tobě, raději navrátím se domů.

35. Řekl anděl Hospodinův k Ba-
lámovi: Jdi s muži těmi, avšak
slovo, kteréž mluviti budu tobě,
to mluviti budeš. Tedy šel Balám
s knížaty Balákovými.

36. Uslyšev pak Balák o příchodu
Balámova, vyšel proti němu do
města Moábského, kteréž bylo při
řece Arnon, jenž jest při konci
pomezí.

37. I řekl Balák Balámovi: Zda-
líž jsem víc než jednou neposlal
pro te? Pročež jsi tedy nepřišel ke
mně? Proto-li, že bych tě náležítě
uctiti nemohl?

38. Odpověděl Balám Balákovi:
Aj, již jsem přišel k tobě; nyní
pak zdalíž * všelijak budu co mo-
ci mluvit? Slovo, kteréž vložil
Bůh v ústa má, to mluviti budu.

39. I bral se Balám s Balákem,
a přijeli do města Husot.

40. Kdežto nabyl Balák volů a
zátum, kteréž s nim byli.

41. Nazajtrí pak ráno, pojav Ba-
láka Baláma, uvedl ho na výsosti
* modly Bál, odkudž shlédl i nej-
další díl lidu Izraelského.

KAPITOLA 23.
Dvoje Balámovo pozhánání lidu Božímu
dané, místo zlořečení.

A řekl Balám Balákovi: * Uddělej
mi tuto sedm oltářů, a připrav mi
také sedm volků a sedm skopců.

2. I udělal Balák, jakž mluvil
Balám. Tedy obětoval Balák a Ba-
láma volka a skopce na každém
oltáři.

3. Řekl pak Balám Balákovi: * Po-
stůj při oběti své zápalné, a pů-
daj, zdali by se potkal se mnou
Hospodin, a což by koli mně uká-
zal, povim tobě. I odšel sám.

4. I potkal se Bůh s Balámem, a
řekl jemu: Balám! Sedm oltářů
zpořádal jsem, a obětoval jsem
volka a skopce na každém oltáři.

5. Vložil pak Hospodin slovo v
ústě Balámova a řekl: Navrať se
k Balákovi a tak mluv.

6. I navrátil se k němu, a nalezl
jej, an stojí při oběti své zápalné,
i všecka knížata Moábská.

7. Tedy vstav před sebe přísloví
své řekl: Z Aram přivedl mne Ba-
láka král Moábský, z hor východ-
ních, řka: Poď, zlořeč mi k vůli
Jákoba, a poď, vydej klatbu na
Izraele.

8. Proč bych zlořečil, komuž Bůh
silný nezlořečí? A proč bych kiel,
kohož Hospodin neoklíná?

9. Když s vrchu skal hledim na
něj, a s pahrbků spářuji jej, aj,
řid ten sám bydlí, a k jiným ná-
rodům se nepřiměšuje.

10. Kdo * seče prach Jakobův?
a kdo počít? Kdo seče čtvrtý díl
Izraelského lidu? O bych já umřel
smrti spravdivlých, a o dokonání
mě o by bylo jako i jeho!

11. I řekl Balák Balámovi: Což mi
to děláš? A bys zlořečil nepřáte-
lům mým, povolal jsem tě, a ty
pak ustavičně dobrořečíš jim.

12. Kterýž odpovídaje, řekl: Zdáli
toho, což * Hospodin vložil v ústa
má, nemám šetríti, abych tak mlu-
vil?

13. I řekl jemu Balák: Poď, pro-
sim, se mnou na jiné místo, od-
kudž bys viděl jej (toliko zadní
díle jeho viděti budeš, a všeho ne-
buděš viděti.) a prokhl mi jej od-
tud.

14. I pojav jej, vypvedl ho na ro-
vinu Zofim, na vrch jednoho pa-
hrbku, a udělav sedm oltářů, o-
bětoval volka a skopce na každém
oltáři.

15. Řekl pak Balákovi: Postůj tu-
to při zápalné oběti své, a já pů-
daj tamto vstíc Hospodinů.

16. I potkal se Hospodin s Ba-
lámem, a vloživ slovo v ústa jeho,
řekl: Navrať se k Balákovi a mluv
tak.

17. Přišel tedy k němu, a hle, on
stál při zápalné oběti své, a kni-
žata Moábská s nim. Jemužto řekl
Balák: Co mluvil Hospodin?

18. A on vstav přísloví své, řekl:
Povstaň Baláku a slyš, pozoruj
mne, synu Setorův.

19. Bůh silný není jako člověk,
aby se klamal. * a jako syn člověka,
aby se mnil. Což by řekl, zdalíž
neučiní? Což by o promluvil, zdalíž
neutvářil toho?

20. Hle, abych dobrořečil, přijal
jsem to na sebe; nebo dobrořečil
jest, a jd toho neodvolám.

21. Nepatřít na nepravosti v Já-
kobi, aniž hledí na přestoupení
v Izraeli; Hospodin Bůh jeho jes-
tí s ním, a zvuk krále vítězčho
v něm.

22. Bůh silný * vyvedl je z E-
gypta, jako silou o jednorožcovou
byv jim.

23. Nebo není kouzlu proti Jáko-
bovi, ani zaklínání proti Izraelovi;
již od toho času vypravovano bu-
dlo o Jákobovi a Izraelovi, co učil-
nil s ním Bůh silný.

24. Aj, lid * jakožto silný lev po-
vstane, a jakožto lvíče vzhopí se;
nepoloží se, dokudž by nejedl lou-
peže, a dokudž by nevypl krve
zbitých.

25. I řekl Balák Balámovi: Aniž
mi jíž zlořeč více, ani dobrořeč.
* k. 24. 9.

26. Jemuž odpověděl Balám, řka:
Zdalíž jsem nepravil, že, což by
činim?

27. I řekl Balák Balámovi: Poď,
prosím, poveďu tě na jiné místo,
odkudž snad líbiti se bude Bohu,
abych mi je prokhl.

28. A pojav Balák Baláma, uvedl
jej na vrch hory Pegor, kteréž
leží naproti poušti.

29. Tedy řekl Balám Balákovi:
Uddělej mi tuto sedm oltářů, a
připrav mi také sedm volků a
sedm skopců.

30. I učinil Balák, jakž řekl Ba-
láma, a obětoval volka a skopce na
každém oltáři.

KAPITOLA 24.
Protoctví Balámovo o královatví Izrael-
ském a přití Mesiáše.

Vida pak Balám, že by se libilo
Hospodinů, aby dobrořečil Izrael-
lovi, jíž více nešel jako prvé,
jednou i po druhé, k čárům svým,
ale obrátil tvář svou proti poušti.

2. A pozdvih očí svých, viděl Iz-
raele bydlícího v staních po svých
pokoleních, a byl nad ním duch
Boží.

3. I * vstav podoběnství své, di:
Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž
mající otevřené oči,

4. Řekl slyšící vylumvnosti Boha
silného, kterýž vidění všemohou-
cího vidí, kterýž když padne,
otevřené má oči:

5. Jak velmi krásní jsou stánko-
vé tvoji, Jakobe, přibytkové tvoji,
Izraeli!

6. Tak jako se potokové rozšířují,
jako zahrady vedlé řeky, jako

stromový aloes, *kteříž* štipil Hospodina, jako cedrové podlé vod.
 7. Potéče voda z okovy jeho, a slíme jeho u vodách mnohých. A král jeho vyzvěšen bude více než Agag, a vyzdvihne se království jeho.
 8. *Bůh silný* * vyvedl jej z Egypta, jako udatnost jednorozceva jest jemu; sžeret národy protivné sobě, a komi lich potře a střelami svými prosítili.
 9. Složil se a ležel jako * lviče, a jako lev zúrřív; kdo jej zbudí? Kdo by požeňnaní dával tobě, požeňnaný bude, a kdož by zlobě řecil, bude zlořečený.
 10. Tedy * zapáliv se hněvem Balák proti Balámovi, tleskl rukama svými a řekl Balámovi: A bys zlořečil nepřátelům mým, povolal jsem tebe, a ai, ustavičně dobrořečil jsi jim již po třikrát *.
 11. Protož nyní navrát se raději k mistu svému. Byl jsem řekl: Velikou cti tě ctití chci, a hle, Hospodin zbavil tě cti.
 12. Jemuž odpověděl Balám: Však hned poslům tvým, *kteříž* jsi poslat ke mně, mluvil jsem, řka:
 13. Byť * mi dal Balák plný dům svůj stříbra a zlata, nebudu moci přestoupiti řeci Hospodinovu, a bych činil dobré neb zlé sám od sebe; což mi Hospodin oznámí, to mluviti budu.
 14. (Ale však ještě já, již odcházeje k lidu svému počkej, * poradím tobě) co učiní lid ten lidu tvému v posledních dnech.
 15. Tedy * vstav podobněství své, řekl: Rekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající oči otevřené.
 16. Rekl slyšící výmluvnosti *Boha silného, *kteříž* zná naučení nejvyššího, a vidění všemohoucího vidí, *kteříž* když padne, otevřené má oči*.
 17. Uzřímž jej, ale ne nyní, pohledím na něj, ale ne z blíзка. Vyjítel hvězda * z Jakoba, a povstane berla z Izraele, *kteříž* poláme kněžata Moábská, a zkaží všechny syny Set.
 18. I bude Edom podmaněn, a Seir v vládarství přijde nepřátelům svým; nebo Izrael zmužile sobě počínati bude.
 19. Panovati * bude poští z Jakoba, a zahladí ostatky z *každého* města.
 20. A když uzřel Amalecha, vstav podobněství své, řekl: *Jakož* počá-

tek národu Amalech, tak * konec jeho do gruntu zalyne.
 21. Uzřev pak * Cinea, vstav podobněství své, řekl: *Pevný jest přibytěk tvůj, a na skále založíš hnízdo své*,
 22. Ale však vyhnán bude Cineus, Assur zajatého jej bude.
 23. Opět vstav podobněství své, řekl: Ach, kdo bude živ, když toto učiní *Bůh silný*?
 24. A bárky z země Citim připlýnou a srouží Assyrské, srouží také Židy, ale i ten lid do konce zahyne.
 25. Potom * vstav Balám, odšel a navrátil se na místo své; Balák také odšel cestou svou.
 KAPITOLA 25.
 Smilství a modlářství lidu, i pomsta pro ně, 16. Rozkaz o zabití Madianských.
 V tom, když pobyl Izrael v * Seim, počal lid smilniti s decerami Moábskými.
 2. *Kterž* * pozvaly lidu k obětím bohů svých; i jedl lid, a klaněl se bohům jejich.
 3. I připojil se lid Izraelský k modle Belfegor, * a popudila se pravlost Hospodinova proti Izraelovi.
 4. I řekl Hospodin Mojíšovi: Vezmi všechna knížata lidu, a * zvěšej ty všecheitnky Hospodinou před sluncem, aby se odvratila pravlost Hospodinova od Izraele.
 5. I řekl Mojíš soudcům Izraelským: Zabi jeden každý z svých všelikého, *kteříž* se připojil k modle Belfegor.
 6. A ai, jeden z synů Izraelských přišel, a přivedl k brátrům svým žeru Madianku, na odivu Mojíšovi i všemu množství synů Izraelských; oni pak plakali u dveří stánu úmluvy.
 7. To když uzřel * Fines, syn Eleazara, syna Aronova, kněze, vyvstal z prostředku množství toho, a vzal kopy do ruky své.
 8. A všed za mužem Izraelským do stanu, probodl je oba dva muže Izraelského, i ženu tu skrze břicho její; i odvraćena jest rána od synů Izraelských.
 9. Zhyulo * jich pak od té rány dvádesát čtyři tisíce.
 10. Tedy mluvil Hospodin k Mojíšovi, řka:
 11. Fines, syn Eleazara kněze,

syna Aronova, odvratil pravlost mou od synů Izraelských, když * horlil horlivostí mou u prostřed nich, tak abyich neshladil synů Izraelských v horlivosti své.
 12. Protož díš: *Ai, já dám jemu smilovnu svou pokoje*.
 13. I bude mliti on i simé jeho po něm smilovnu kněžství věčného, proto že horlil pro Boha svého, a očistil syny Izraelské.
 14. A bylo jméno muže Izraelského zabitého, *kteříž* byl zabít s Madiankou, Zamri, syn Sálitv, lení Simeonova.
 15. Jméno pak ženy Madianky zabitě, Kozbi, dcera * Sur, *kteříž* byl přední v národu *suórn*, v domě otce svého mezi Madianskými.
 16. I mluvil Hospodin k Mojíšovi, řka:
 17. *Nepřátelsky * zacházejte s těmi Madianskými, a zbite je*.
 18. Nebo i oni * nepřátelsky a listivě chovali se k vám, a oklamali vás skrze modlu Fegor, a skrze Kozbu, dceru kněžete Madianského, sestru svou, *kteříž* zabita jest v den pomsty *příšle* z příčiny Fegor.
 KAPITOLA 26.
 Druhé sečtení synů Izraelských.
 I stalo se po té ráně, že mluvil Hospodin k Mojíšovi a Eleazarovi, synu Arona kněze, řka:
 2. *Sečtíte všecko * množství synů Izraelských, od dvacítiletých a vyše po dcmích otců jejich; všechny, *kteříž* by mohli jiti k boji v Izraeli*.
 3. Tedy mluvil Mojíš a Eleazar kněz k nim na polích Moábských, při Jordánu proti Jerichu, řka:
 4. *Sečtete lid od dvaceti let maticích a vyše, jakž rozkazal Hospodin Mojíšovi a synům Izraelským, *kteříž* byli vyšli z země Egyptské*.
 5. Ruben * prvorozený byl Izraeliv. Synové Rubenovi: Enoch, *kteříž* posla čel Ednochtiská; Fallu, z něhož čel Ednochtiská; Ebron, z něhož čel Ezronimiská; Charmi, z něhož čel Charmitiská.
 6. Srdci čtyři tisíce a tři sta.
 7. Ty jsou čelci Izraelských, kteříž byli vyšli z země Egyptské, sedm set a třiceti.

8. A syn Fallův Eliab.
 9. Synové pak Eliabovi: Nemuel, a Datan, a Abiron. To jsou ti, kteříž horlivo přední se vadili s Mojžíšem a s Aronem v spiknutí Chóre, když odporní byli Hospodinovi.
 10. Pročž * otevřela země usta svá, a požřela je i Chóre, *kteříž* když zeměla ta rota, a oheň spalil těch dvě sté a padesát mužů, kteříž byli za příklad jiným.
 11. Synové pak Chóre nezemřeli: synové * Simeonovi po čeldech svých: Namuel, z něhož čel led Narmeliská; Jamin, z něhož čel Jaminská; Jachin, z něhož čel Jachinská;
 12. Sohar, z něhož čel Sohariská; Saul, z něhož čel Sauliská.
 13. Ty jsou čelci: Simeonovy, *kteříž* bylo dvacetma tisíců a dvě sté.
 14. Synové Gád po čeldech svých: Seфон, z něhož čel Sefontiská; Aggí, z něhož čel Aggínská; Sumi, z něhož čel Suminská;
 15. Ozni, z něhož čel Oznitiská; Heri, z něhož čel Heriská;
 16. Areli, z něhož čel Arelitiská.
 17. Ty jsou čelci synů Gád, podle toho, jakž sečtení jsou, čtyřiceti tisíců a pět set.
 18. Synové Judovi: Her a Onan zemi Kanánské.
 19. Byli pak synové Judovi po čeldech svých: Sela, z něhož čel Sélamitská; Fares, z něhož čel Fáreská; Zára, z něhož čel Záreitská.
 20. Byli pak synové Faresovi: Ezron, z něhož čel Ezroniská; Hamul, z něhož čel Hamuliská.
 21. Ty jsou čelci Judovi, podle toho, jakž sečtení jsou, sedmdesát šest tisíců a pět set.
 22. Synové Izacharovi po čeldech svých: Tola, z něhož čel Tolaiská; Fua, z něhož čel Fuatská;
 23. Jasub, z něhož čel Jasubiská; Simron, z něhož čel Simronská.
 24. Ty jsou čelci Izacharovy, podle toho, jakž sečtení jsou, šedesát čtyři tisíce a tři sta.
 25. Synové Zabulonovi po čeldech svých: Sared, z něhož čel

mi přináší v čas k tomu vy-
měřený. *II M.27.20. *III M.3.5.

3. Dřs tedy jim: Tato jest obět
ohnivá, kterou obětovati budete
Hospodinu: Beránky * roční bez
poškvrny dva, každého dne v o-
bět zápalnou ustavičné. *II M.28.36.39.

4. Beránka jednoho obětovati bu-
deš ráno, a beránka druhého o-
bětovati budeš k večeru.

5. Desátý také díl *míry* efi * mou-
ky bělné, v obět suchou, zadělané
olejem nejčistším, čtvrtou částkou
míry hin. *II M.29.40.

6. *Ta jest* obět zápalná ustavičná,
kteráž obětována jest na hoře Si-
nai u vůni příjemnou, v obět
ohnivou Hospodinu.

7. A obět mokrá její, čtvrtý díl
míry hin na každého beránka;
v svatyni obětují obět mokrou sil-
ného napoje Hospodinu.

8. Beránka pak druhého obětovati
budeš k večeru, tak jako obět su-
chou jižní, a jako obět mokrou

její obětovati budeš v obět ohni-
vou, u vůni spokojující Hospodina.

9. Dne také sobotního dva beránky
roční bez poškvrny, a dvě desetiny
mouky bělné, olejem zadělané v o-
bět suchou s obětí její mokrou.

10. *Ta bude* obět zápalna sobotní
každého dne sobotního, mimo zá-
palnou obět ustavičnou a mokrou
obět její.

11. Také na nov měsíc vašich o-
bětovati budete obět zápalnou Hos-
podinu, volky mladé dva, skopce
jednoho, beránků ročních bez po-
škvrny sedm;

12. A * tři desetiny mouky bělné,
olejem zadělané v obět suchou při
každém volku, a dvě desetiny mou-
ky bělné, olejem zadělané v obět

suchou při každém skopci; *v.20.28.

13. A jednu desetinu mouky bělné
olejem zadělané v obět suchou při
každém beránku, k obětí zápalné
u vůni příjemnou, v obět ohnivou
Hospodinu.

14. Tyto pak obětí mokré jejich
z vína: Půl *míry* hin bude při
každém volku, a třetí částka hin
při skopci, a čtvrtá částka hin při
každém beránku. *Ta jest* obět zá-
palná k nov měsíci, každého mě-
síce přes celý rok.

15. Kozla také jednoho v obět za
hřích, mimo obět ustavičnou, obě-
tovati budete Hospodinu s mokrou
obětí jeho.

16. Měsíce pak prvního, čtrnáctý
den téhož měsíce * velikánoc bude
Hospodinu, *II M.12.13. III M.23.5.6.

17. A * v patnáctý den téhož mě-
síce slavnost; za sedm dní chleby
nekvašené jísti budete. *III M.23.8.

18. Prvního dne shromáždění * sva-
té bude, žádného díla robotného
nebudete dělati v něm. *v.25.28.

19. Obětovati pak budete obět
ohnivou v zápal Hospodinu, volky
mladé dva, skopce jednoho, a
sedm beránků ročních; bez po-
škvrny budou.

20. A suchou obět při nich, *totiž*
mouku bělnou, olejem zadělanou,
tři desetiny při každém volku, a
dvě desetiny při každém skopci
obětovati budete.

21. A jednu desetinu obětovati
budeš při každém beránku z těch
sedmi beránků.

22. A kozla v obět za hřích jedno-
ho k očištění vás.

23. Mimo obět zápalnou jižní,
kteráž jest obět ustavičná, oběto-
vati budete to.

24. Tak obětovati budete každého
dne za těch sedm dní pokrmm obětí
ohnivé, u vůni spokojující Hos-
podina, mimo zápalnou obět usta-
vičnou, a obět mokrou její.

25. Sedmého pak dne shromáždění
svatě míti budete, žádného díla
robotného nebudete dělati.

26. V den také prvotín, když obě-
tovati budete novou obět suchou
Hospodinu, vyplnic téhodny vaše,
shromáždění svatě míti budete;
žádného díla robotného nebudete
dělati.

27. A obětovati budete * obět zápal-
nou, u vůni spokojující Hospodina,
volky mladé dva, skopce jednoho,
beránků ročních sedm. *k.29.2.6.

28. A obět suchou jejich, mouky
bělné olejem zadělané tři desetiny
při každém volku, dvě desetiny
při každém skopci.

29. Jednu desetinu při každém
beránku z těch sedmi beránků,
30. Kozla jednoho k očištění va-
šemu.

31. To mimo obět zápalnou usta-
vičnou, a obět suchou její oběto-
vati budete; bez poškvrny ať jsou
s obětmi svými mokřými.

KAPITOLA 29.

Obětování obětí v svátky měsíce sedm-
ho.

Měsíce * pak sedmého v první
den jeho shromáždění svatě míti
budete, žádného díla robotného
nebudete dělati; to jest den trou-
bení vašeho. *III M.23.24.

dých dvanácte, skopce dva, berán-
ků ročních bez poškvrny čtrnácte,
18. S obětí suchou při nich, a s o-
bětmi mokřými jejich při každém
volku, skopci i beránku vedlé po-
čtu jejich, jakž jest obyčej;

19. A kozla jednoho v obět za
hřích, mimo zápal ustavičný s o-
bětí suchou jeho a s obětmi mok-
řými jeho.

20. Dne pak třetího volků jede-
nácte, skopce dva, a beránků roč-
ních bez poškvrny čtrnácte,

21. S obětí suchou a s obětmi
mokřými jejich při každém volku,
skopci i beránku, vedlé počtu je-
jich, jakž jest obyčej;

22. A kozla v obět za hřích jedno-
ho, mimo obět zápalnou ustavič-
nou s obětí její suchou i mokrou

23. Dne pak čtvrtého volků deset,
skopce dva, beránků ročních bez
poškvrny čtrnácte,

24. S obětí suchou i s obětmi
mokřými jejich při každém volku,
skopci a beránku, vedlé počtu je-
jich, jakž jest obyčej;

25. A kozla jednoho, v obět za
hřích, mimo obět zápalnou usta-
vičnou s obětí její suchou i mokrou.

26. Dne také pátého volků devět,
skopce dva, beránků ročních bez
poškvrny čtrnácte,

27. S obětí suchou i s obětmi
mokřými jejich při každém volku,
skopci i beránku, vedlé počtu je-
jich, jakž jest obyčej;

28. A kozla jednoho v obět za
hřích, mimo obět zápalnou ustavič-
nou s obětí její suchou i mokrou.

29. A dne šestého volků osm,
skopce dva, beránků ročních bez
poškvrny čtrnácte,

30. S obětí suchou a s obětmi
mokřými jejich při každém volku,
skopci i beránku, vedlé počtu je-
jich, jakž jest obyčej;

31. A kozla jednoho v obět za
hřích, mimo obět zápalnou usta-
vičnou s obětí její suchou i s o-
bětmi mokřými.

32. Tolikéž dne sedmého volků
sedm, skopce dva, beránků roč-
ních bez poškvrny čtrnácte,

33. S obětí suchou i s obětmi
mokřými jejich na volky, skopce
i beránky, vedlé počtu jejich, jakž
jest obyčej;

34. A kozla jednoho v obět za
hřích, mimo obět zápalnou usta-
vičnou s obětí její suchou i mokrou.

35. Dne * pak osmého slavnost
míti budete; žádného díla robot-
ného nebudete dělati. *III M.23.26.

36. A obětovati budete obět zápalnou, v obět ohnivou vně spojující Hospodina, volka jednoho, skopce jednoho, a beránků ročních sedm bez poškrvny.

37. S obětí suchou i s obětmi mokřými jejich při volku, skopci i beránčích, veděte počtu jejich, jakž jest obyčej;

38. A kozla jednoho v obět za hřích, mimo obět zápalnou ustavičnou s obětí její suchou i mokrou.

39. Ty věci vykonávejte budete Hospodinu při slavnostech vašich, kromě toho, což byste z slibu a neb z dobré vůle své obětovali, buď zápalné, aneb suché, aneb mokré, aneb pokojné obětí vaše.

KAPITOLA 30.

O alibich od lidí žněných.

1. Oznamil Mojiš synům Izraelským všecky ty věci, kteréž přikázal jemu Hospodinu, řka:

2. Mluvil také Mojiš knížatům pokolení synů Izraelských, řka: Totot jest, což přikázal Hospodin: sahu učinil Hospodinu, závakem svého; podle všeho, což o vyšlo z ust jeho, učiní.

3. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

4. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

5. A slyše otec její slib a závak jej, jimž zavázala duši svou, mlčel by k tomu: tedy * stál by u závakem, jimž zavázala se, stál by bude.

6. Jestliže by pak to zrušil otec její toho dne, když slyšel všecky ty sliby a závak její, jimž zavázala duši svou, nebudouť stáli: a Hospodin odpustí jí, nebo otec její to zruší.

7. Pakli by vdaná byla za muže, a měla by slib na sobě, aneb proměsila by dsty svými něco, čímž by se zavázala,

8. A slyše muž její, nic by jí neřekl toho dne, kteréhož slyšel: stáli budou slibové její, i zavázankové, jimž zavázala duši svou, stáli budou.

9. Jestliže by pak muž její toho dne, jakž uslyšel, odepřel tomu, a zrušil slib, kterýž na sobě měla, aneb něco rty svými proměsila,

čímž by se zavázala, také odpustí jí Hospodin.

10. Všeliký pak slib vdovy aneb ženy zahnáné, jimž by se zavázala, stál by bude.

11. Ale jestliže v domě muže svého ho slibila, a závakem zavázala se s přísahou,

12. A slyše to muž její, mlčel k tomu a neodepřel: tedy stáli budou všickni slibové její, a všickni závakové, jimž se zavázala, stáli budou.

13. Pakli doela odepřel muž její toho dne, jakž uslyšel, všeliký slib, kterýž vyšel z ust jejích, a závakem, jimž zavázala se, nebudě stálý: muž její zruší to, a Hospodin jí odpustí.

14. Všelikého slibu a každého závakku s přísahou učiněného o trápení života jejího, muž její potvrdí jeho, a muž její zruší jej.

15. Pakli by muž její den po dni mlčel, tedy potvrdí všech slibů jejích, a všech závaků jejích, kteréž na sobě má; potvrdil jest jejich, nebo neodepřel jí v den ten, když to uslyšel.

16. Jestliže by pak slyše, potom teprv zruší to, čímž, tedy on ponese nepravost její.

17. Ta jsou ustanovení, kteréž přikázal Hospodin Mojišovi, mezi mužem a ženou jeho, mezi otcem a dcerou jeho v mladosti její, dokudž jest v domě * otce svého.

18. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

19. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

20. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

21. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

22. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

23. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

24. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

25. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

26. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

27. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

28. Když by pak osoba ženského pokolení učinila slib Hospodinu, a závakem zavázala se v * domě otce svého v mladosti své,

21. I řekl Eleazar kněz vojákům, kteříž byli sli k boji: Toto jest ustanovení zakona, kteréž byl přikázal Hospodin Mojišovi.

22. Zlato však, stříbro, měď, železo, cín a olovo,

23. A cožkoli trpí oheň, ohněm přepálíte, a předčistěno bude: však tak, když vodou očistováni obmyto bude; což pak nemůže ohněm strpěti, to skrze vodu pročistíte.

24. Zpřete také roucha svá v den sedmý, a čistí budete; a potom vejdete do stanů.

25. Mluvil i to Hospodin k Mojišovi, řka:

26. Sečti summu kořisti zajatých, tak z lidí jako z hovad, ty a Eleazar kněz, a předni z čeledí otcu v lidu;

27. A rozděliš ty kořisti na dva díly, jeden * mezi vojáky, kteříž byli vytáhli na vojnu, a druhý mezi všecko shromáždění.

28. A vezmeš díl na Hospodina od mužů bojovných, kteříž byli vyšli na vojnu, jednu duši z pěti set, buďto z lidí neb z hovad, neb z oslů, neb z ovci.

29. Z jejich polovice to vezmete, a dáte Eleazarovi knězi obět vzhůru pozdvížení Hospodinu.

30. Z polovice pak té, kteráž jest synů Izraelských, vezmeš jedno z padesáti, buďto z lidí, neb z volů, neb z oslů, neb z ovci, a dáš to ze všelijakých hovad, a dáš ku Hospodinovu.

31. I * učinil Mojiš a Eleazar kněz tak, jakž byl rozkázal Hospodin Mojišovi. *I.M.22.II.M.7.10.

32. A bylo té kořisti z pozůstalé ještě loupeže, kteréž nabral lid válečný, ovec šestkrát sto tisíc, sedmdesáte a pět tisíc;

33. A volů sedmdesáte a dva tisíce;

34. Oslů šedesáte a jeden tisíc;

35. A panen, kteréž mužů nepoznaly, všech dva a třicet tisíc.

36. Dostala se pak polovice jedna na díl těm, kteříž byli vytáhli na vojnu, dobytka drobného v počtu třikrát sto tisíc, třiceti a sedm tisíců a pět set.

37. A na díl vzaly Hospodinu dobytka drobného šest set, sedmdesáte pět.

a nádoby svaté i o trouby k troubení byly v ruce jeho. *K.25.7.9K.10.9.

7. Tedy bojovali proti Madianským, jakož byl přikázal Hospodin Mojišovi, a zbili * všecky pohlaví mužského. *I.M.24.25.

8. Pohli také krále Madianské mezi jinými, kteréž porazili, totiž * Evi, Rekem, Sur, Hur a Rebe, pět králů Madianských; Bálama o také, syna Beorova, zabili mectem. *Joz.18.21.19.M.22.5.

9. A zajali synové Izraelské ženy Madianské i děti jejich; všechna hovada jejich, i všecky dobytky jejich, a všecka zboží jejich pobrali.

10. Všecka také města jejich, v kterýchž svá obydli měli, i všechny hrady jejich vypálili ohněm.

11. A všecku * loupež i všecky kořisti pobravše, lidi i hovada, *V.M.20.14.

12. Vedli je k Mojišovi a k Eleazarovi knězi, a ke všemu množství synů Izraelských, i zajaté i kořisti, i loupeže, k vojsku na roviny Moabské, kteréž jsou při Jordánu naproti Jerichu.

13. I vyšli Mojiš a Eleazar kněz a všecka knížata shromáždění proti nim ven za stany.

14. Tedy rozněval se Mojiš na vůdce vojska, hejtmany nad tisíci a setníky, kteříž se navraceli z boje,

15. A řekl jim Mojiš: A což jste zachovali všecky ženy?

16. Ej, ony jsou hie synům Izraelským, podle * rady Balamovy, daly příčinu k přestoupení proti Hospodinu, při modlářství Fegor, pročez ona rána přišla byla na lid Hospodinův. *K.25.1.

17. Protož nyní zmordujte všechny děti pohlaví * mužského, a všecky ženy, kteréž poznaly muže, *Soud.21.11.

18. Všecky pak panny, kteréž nepoznaly muže, zachovejte sobě živé.

19. Vy pak zůstaňte vně za stanů za sedm * dní; všickni, kteříž jste někoho zabili, aneb kteříž jste o se zabítho dotkli, očistovati se budete dne třeteho a dne sedmého, sebe i zajaté své. *III.M.15.18.19.M.19.11.18.

20. Všeliké také roucha a všechny věci kožené, i všelijaké dílo z srsti kozích, i všelikou nádobu dřevěnou očistíte.

38. A z volů šest a třidce tisíců, z nichž přišlo na díl Hospodinu sedmdesát a dva.

39. Oslů také třidce tisíc a pět set, z nichž přišlo na díl Hospodinu šedesát a jeden.

40. A lidí šestnáct tisíc, z nichž přišlo na díl Hospodinu třidce a dvě duše.

41. Dal tedy Mojiš díl oddělený Hospodinu Eleazarovi knězi, jakž byl přikázal Hospodin Mojišovi.

42. Z druhé pak polovice synů Izraelských, kterouž vzal Mojiš od těch mužů, jenž bojovali,

43. (A bylo té polovice k shromáždění přimázející z ovec třikrát sto tisíc, třidce a sedm tisíc a pět set;

44. Volů třidce šest tisíců;

45. Oslů třidce tisíců a pět set;

46. A lidí šestnáct tisíců.)

47. Z té tedy polovice synů Izraelských vzal Mojiš po jednom zajatem z padesátí, tak z lidí Jakobů, a dal to Levitům, držícím stráž příbytku Hospodinu, jakž byl přikázal Hospodin Mojišovi.

48. Tedy přistoupili k Mojišovi vývodové vojska, hejtmáné nad tisíci a setníci,

49. A řekl jemu: *My služebníci tvoji sečtli jsme počet bojovníků, kteréž jsme měli * pod spravou naš, a nebyl ani jeden z nás.*

^{*1.M.16,6.}

50. A protož obětujeme obět Hospodinu, každý z toho, čehož jest dostal, nádobí zlaté, zápony, náramky, prsteny, náušnice a řetízky, aby očištěny byly duše naše před Hospodinem.

51. Vzal tedy Mojiš a Eleazar kněz od nich to zlato, všelikého díla fernesného.

52. Bylo pak všeho zlata odděleného, kteréž obětováno Hospodinu, šestnáct tisíců, sedm set tisíc a od setníků.

53. (Muži zajisté bojovní, což loupeží vzali, to sobě měli.)

54. A vzaše Mojiš a Eleazar kněz od hejtmánů nad tisíci a setníků to zlato, vnesli je do stánku úmluvy, na památku synů Izraelských před Hospodinem.

KAPITOLA 32.

¹⁰ Při třetím pokolení Izraelského obřezalo dědiců před Jordánem.

Měli pak synové Ruben a synové Gád dobytka velmi mnoho, a uřfeli zemi Jazer a zemi Galád, ano místo to místo příhodné pro dobytek.

2. Protož přistoupivše synové Gád a synové Ruben, mluvili k Mojišovi a k Eleazarovi knězi a knížatům shromáždění, řkouce:

3. Atarot a Dibon, a Jazer a Nemra, Ezebon a Eleale, a Saban a Nébo a Beon,

4. Země, kterouž zbil Hospodin před shromážděním Izraelským, jest země příhodná ku pastvě dobytka, a my služebníci tvoji máme drahně dobytka.

5. (Protož řekli:) Jestliže jsme našli milost před očima tvými, nechť jest dána krajina ta služebníkům tvým k vládařství, ať nechodíme za Jordán.

6. I odpověděl Mojiš synům Gád a synům Ruben: Což bratři vaši půjdou sarni k boji, a vy zde zůstanete?

7. I proč * rozhrnujele myslí synů Izraelských aby nesměli jíti do země, kterouž jim dal Hospodin?

8. Takť jsou učinili otcové vaši, když jsem je * poslal z Kadesbarne, aby prohlédli zemi tu

9. Kteržito, když přišli až k údolí Eškol a shlédli zemi, potom *vrátivše se*, odvrátili o mysl synů Izraelských, aby nešli do země, kterouž dal jim Hospodin.

^{*1.19.24. 9.13.26.nám.}

10. Čímž popuzen jsa k hněvu Hospodin v den ten, přísáhl, řka: 11. Zajisté že lidé ti, kteříž vyšli z Egypta, od dvadctitiletých a výše, neužijí země té, kterouž jsem s přísahou zaslíbil * Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, nebo ne cele následovali mne,

^{*1.M.50.24. 11.M.39.1.}

12. Kromě Kálefa, syna Jefonova Genezejského, a Jozeu, syna Nun, nebo cele následovali Hospodina.

13. I popudila se prochlost Hospodimova na Izraelce, a učinil, aby byli tulači na poušti za čtyřidcelet, dokudž nezahynul všechen ten věk, kterýž činil zít před očima Hospodimovými.

14. A hle, vy nastoupili jste na

místo otců svých, plémě lidí hršlivých, abyšte vždy přidávali k hněvu prochlosti Hospodimovy na Izraelce.

15. Jestliže se odvrátíte od následování jeho, i onť tak opustí jej na poušti této, a tak budete přičina zahynutí všeho lidu tohoto.

16. Přistoupivše pak znovu, řekli jemu: Stáje dobytům a stádům svým zde vzděláme, a města dáme nám svým,

17. Sami pak v odění pohodové budeme, statečně sobě počínajíc před syny Izraelskými, dokavadž přichy nevedeme na místo jejich; mezi tím zůstanou ditky naše v městech hrazených, pro bezpečnost před obyvateli země.

18. Nenavratíme se do domů svých, až prvé vládnouti budou synové Izraelski jeden každý dědicům svým;

19. Aníž vezmeme jakého dědicův s nimi za Jordánem, neb dáte, když dosáhneme dědicův svého z slunce.

20. I odpověděl jim Mojiš: Jestliže učiníte tak, jakž jste mluvili, a jestliže půjdete * v odění před Hospodinem k boji, *^{*Joz.1.18.4.2.}

21. Ale šli byste za Jordán, vy všickni v odění před Hospodinem, dokavadž by nevyhnal nepřítel svých od tváří své.

22. A nebyla podmaněna všecka země před Hospodinem: potom navratíte se, a budete bez viny před Hospodinem i před Izraelem; tak přijde země tato vám v dědicův před Hospodinem.

23. Pakli nečiníte toho, hle, zhrěšíte proti Hospodinu, a vězte, že pomsta vaše přijde na vás.

24. Stavějte sobě tedy města pro ditky, a stáje pro dobytek své, a což vyšlo z úst vašich, učinite.

25. I odpovědělo pokolení synů Gád a synů Ruben Mojišovi, řka: Služebníci tvoji učiní, jakž pán náš rozkazuje.

26. Ditky naše a ženy naše, dobytek náš a všecka hovada naše, tu zůstanou v městech Galád,

27. Služebníci pak tvoji přejdou jeden každý v odění způsobný před Hospodinem k boji, jakož mluví pán můj.

28. I poručil o nich Mojiš Eleazarovi knězi a Jozeu, synu Nun, a předním v teledech pokolení synů Izraelských.

29. A řekl jim: * Jestliže přejdou

synové Gád a synové Ruben s vámi za Jordán vsickni hotovi k boji před Hospodinem, a byla by již podmaněna země před vámi, dáte jim zemi Galád k vládařství.

^{*Joz.4.12.}

30. Pakli by nešli v odění s vámi, tedy dědicův míti budou u prostřed vás v zemi Kanán.

31. I odpověděl synové Gád a synové Ruben, řkouce: Jakž mluvil Hospodin služebníkům tvým, tak učiníme:

32. My půjdeme v odění před Hospodinem do země Kanán, a zůstaneme nám v dědicův vládařství naše z této strany Jordánu.

33. Tedy * dal jim Mojiš, synům totiž Gád a synům Ruben a polovicí pokolení Manasses, syna Jozefova, království Seona, krále Amorejského, a království Oga, krále Bázanského, zemi s městy jejími při pomezích, i města země té *ušudy vůkol*.

^{*V.M.8.18.29.8.Joz.18.8.}

34. A vzdělali synové Gád, Dibon, Atarot a Aroer.

35. A Atrot, Sofan, Jazer a Jegbaa,

36. A Betnemra a Betaran, města hrazená, a stáje pro dobytek.

37. Synové pak Ruben vystavěli Ezebon, Eleale a Kariataim.

38. A Nébo a Balmeon, změnivše jim jména; také Sabma, a dali jiná jména městům, kteréž vzdělali.

39. Táhlí pak synové * Machir, syna Manassesova, do Galád, a vzaše tu *krajinku*, vyhnali Amorejského, kterýž tam bydlil.

^{*1.M.50.23.}

40. I * dal Mojiš zemi Galád Machirovi, synu Manassesovu, a bydlil v ní.

41. Jair * také syn Manassesův táhl a vzal vsi jejich, a nazval je vsi Jairovy.

42. Nobe také táhl a vzal Kanat a městečka jeho, a nazval je Nobe od jména svého.

KAPITOLA 33.

Čtyřidceoro a dvoje ležení synů Izraelských, k zemi zaeleženě táhnoucích. 50. Rozkaz o vyplácnění Kannejanských.

Tato jsou tažení synů Izraelských, kteříž vyšli z země Egyptské, po hroutech svých, pod spravou Mojišovou a Arona.

2. Sepsal pak Mojiš vycházení jejich podlé toho, jakž táhl k rozkazu Hospodimovu. Tato jsou

tedy vycházení jejich podlé toho, jakž táhli.

3. Nejprv z * Ramesses jdouce prvního měsíce, v patnáctý den téhož prvního měsíce, nazejtří po slavnosti Fáze vyšli synové Izraelští v ruce silné před očima všech Egyptských, *II.M.12.21.

4. Kdyžto Egyptští pochovávali všecky prvorozené, kteréž zblil Hospodin mezi nimi, a při * božích jejich vykonal Hospodin soudy své. *II.M.12.22.

5. Hnuvše se tedy synové Izraelští z Ramesses, položili se v Sochoth.

6. Potom hnuvše se z * Sochoth, položili se v Etam, jenž jest při kraji pouště. *II.M.13.20.

7. A hnuvše se z Etam, navrátili se zase k Fiarot, jenž jest před Beiseton, a položili se před Magdalem.

8. A hnuvše se z * Fiarot, šli prostředkem moře na poušť, a ušedše tři dny cesty po poušti Etam, položili se o v Marah. *II.M.14.22. *II.M.15.22.

9. Jdouce pak z Marah, přišli * do Elim, kdežto bylo dvanácte studnic vod, a sedmadesát palm. I položili se tu. *II.M.15.27.

10. A hnuvše se z Elim, položili se u moře * rudého. *II.M.16.1.

11. Potom hnuvše se od moře rudého, položili se na poušti Sin.

12. A když se hnuli z pouště Sin, položili se z Dafka.

13. A hnuvše se z Dafka, položili se v Halus.

14. Hnuvše se pak z Halus, rozbili stany v * Rafidim, kdežto lid neměl vody ku pít. *II.M.17.1.

15. A hnuvše se z Rafidim, položili se na poušti * Sinai. *II.M.18.1.

16. Hnuvše se pak z pouště Sinai, položili se v * Kibroth Hattave. *II.M.19.2.

17. A když se hnuli z Kibroth Hattave, položili se v * Hazerot. *II.M.20.1.

18. Hnuvše se pak z * Hazerot, položili se v Retma. *II.M.21.1.

19. A z Retma hnuvše se, položili se v Remmon Fáres.

20. Potom hnuvše se z Remmon Fáres, položili se v Lebna.

21. A hnuvše se z Lebna, položili se v Ressa.

22. A hnuvše se z Ressa, položili se v Cehelot.

23. Z Cehelot pak hnuvše se, položili se na hoře Sefer.

24. A když se hnuli s hory Sefer, položili se v Arad.

25. A hnuvše se z Arad, položili se v Machelot.

26. Potom hnuvše se z Machelot, položili se v Tabat.

27. A hnuvše se z Tabat, položili se v Tár.

28. A když se hnuli z Tár, položili se v Metka.

29. A hnuvše se z Metka, položili se v Esmona.

30. Z Esmona pak hnuvše se, položili se v Moserot.

31. A když se hnuli z Moserot, položili se v Benejakan.

32. A hi vše se z Benejakan, položili se v Chor Gridgad.

33. A hnuvše se z Chor Gridgad, položili se v Jobata.

34. Když se pak hnuli z Jobata, položili se v Habrona.

35. A z Habrona hnuvše se, položili se v * Aziongaber. *II.K.1.22.

36. A odtud hnuvše se, položili se na poušti * Tsin, jenž jest Kádes. *II.K.1.23.

37. A hnuvše se z * Kádes, položili se na hoře řečené Hor, při končinách země Edomské. *II.K.2.22.

38. Tu vstoupil Aron kněz na horu, jenž slove Hor, k rozkazu Hospodinu, a umřel tam, léta čtyřicátého po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v první den měsíce páteho.

39. A byl Aron ve stu ve dvaceti a třech letech, když umřel na hoře Hor.

40. Uslyšel také Kananejský král v Arad, * kterýž bydlil na pololedne v zemi Kananejské, že by táhli synové Izraelští. *II.K.2.1.

41. Tedy hnuvše se s hory Hor, položili se v Salmona.

42. A hnuvše se z Salmona, položili se v Funon.

43. Z Funon pak hnuvše se, položili se v * Obot. *II.K.2.10.

44. A když se hnuli z Obot, rozbili stany při * pahrbcích hor Abarim, na pomezí Moabském. *II.K.2.11.

45. Potom hnuvše se od těch pahrbků, položili se v Dibongad.

46. Z Dibongad hnuvše se, položili se v Helmondebaitaim.

47. A když se hnuli z Helmondebaitaim, položili se na horách Abarim proti Nébo.

48. Odsědše pak z hor Abarim, položili se na rovinách Moabských, při Jordánu proti Jerichu.

od Beisimot až do * Abelsetim, na rovinách Moabských. *II.K.2.1.

50. Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moabských, při Jordánu naproti Jerichu, řka:

51. Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když * přejdete Jordán, a vejdete do země Kananejské, *II.K.2.8.41.

52. Vyžehťte všecky obyvatelé země té od tváří vaší, a zkazte všechny rytiny jejich; i všechny obrazy slité jejich zkazte, všecky také výsosti jejich zbořte.

53. A když vyženete obyvatele země, bydliti budete v ní; nebo vám jsem dal tu zemi, abyste jí dědičné vládli.

54. Kteroužto rozdělíte sobě k dědictví * Iosem, vedlé čeledi svých. Kterých jest více, tím větší dědictví dáte, kterých pak jest méně, tím menší dědictví dáte.

55. Na kterém místě komu los padne, to jemu bude; podlé pokolení otčů svých dědictví dosáhnete. *II.K.2.8.42.

56. Pakli nevyženete obyvatelé země od tváří své, tedy ti, kteří rychlí zanecháte, budou vám jako * trní v očích vašich, a jako ostnové po bocích vašich, a budou vás srušovati na zemi, na kteréž vy bydliti budete. *II.K.2.8.43.

56. A na to přijde, abych to, což jsem jim umínil učiniti, vám učinil.

KAPITOLA 34.

Pomezí země zašibené, 16. a kteří ji děditi měli.

Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

2. Prikáž * synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země Kanaan, (tať jest země, kteráž se dosane vám v dědictví, země Kananejská o s pomezími svými.) *II.K.2.7.20. *II.K.2.8.44.

3. Strana poleďní vaše bude poušť Tsin vedlé * pomezí Edomských; a bude vaše pomezí poleďní od břehu moře slaného k východu. *II.K.2.8.45.

4. A zatouž se to pomezí poleďní k Matekrabim, a půjde až k Tsin, a potáhne se od poleďne přes Kádesbarne; a odtud vyjde ke vsi Addar, a vztáhne se až k Asmon.

5. Od Asmon zatouž se pomezí to vůkol až ku potoku Egyptskému, a tu se skonávati bude k západu.

6. Pomezí pak západní budete míti moře veliké; to bude vaše pomezí západní.

7. A pomezí půlnoční toto míti budete: Od moře velikého vyměříte sobě k hoře řečené Hor.

8. Od hory Hor vyměříte sobě, až kde se vcházi do * Emat, a skonávati se bude pomezí to u Sedad. *II.K.2.8.46.

9. A odlud půjde pomezí to k Zefronu, a konec jeho u vsi Enan; to bude pomezí vaše k straně půlnoční.

10. Vyměříte sobě také pomezí k východu od vsi Enan až do Sefama.

11. A od Sefama schýlí se to pomezí až k Rebiata, od východu maje Ain; a schýlí se pomezí to, a přijde k straně moře * Ceneret k východu. *II.K.2.8.47.

12. A vztáhne se to pomezí k Jordánu, a bude konec jeho u slá něho moře. Ta země vaše bude po svých pomezích vůkol.

13. Tedy oznámil to Mojžíš synům Izraelským, řka: Ta jest země, kterouž dědičné obdržíte lotem, jakoz prikázal Hospodin, abych ji dal devateru pokolení a polovici pokolení Manassesova.

14. Nebo vzalo * pokolení synů Ruben - po domích otčů svých, a pokolení synů Gád po domích otčů svých, a potomice pokolení Manassesova vzali dědictví své. *II.K.2.8.48.

15. Půl třetího pokolení vzali dědictví své * před Jordánem proti Jerichu, k straně na východ slunce. *II.K.2.8.49.

16. Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka:

17. Tato jsou jména mužů, kteříž v dědictví rozdělí vám zemi: * Eleazar kněz, a o Jozue, syn Nun.

18. Kníže také jedno z každého pokolení vezmete k rozdělování dědictví země.

19. A tato jsou jména mužů: Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonův;

20. Z pokolení synů Simeon Samuel, syn Amudův;

21. Z pokolení Beniaminova Heleazar, syn Chaselonův;

22. Z pokolení synů Dan kníže Bukkej, syn Jogli;

23. Z synů Jozefových z pokolení synů Manasses kníže Haniel, syn Eftodův;

24. Z pokolení synů Efraim kníže Kamuel, syn Seftanův;

25. A z pokolení synů Zabulon kníže Elizafan, syn Farnachův;

26. Z pokolení synů Izachar kníže Faltiel, syn Ozanův;

27. A z pokolení synů Asser kniže Ahinud, syn Salonův;
28. A z pokolení synů Neftalim kniže Fedacl, syn Amudův.

29. Ti jsou, jimž přikázal Hospodin, aby rozdělili země k dědicí synům Izraelským v zemi Kananejské.

KAPITOLA 35.

Města Levitů; 9. z nichž šest útočistých.
16. Soud o vraždách.

I mluvil Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moabských, při Jordánu proti Jerichu řka:

2. Píkaž * synům Izraelským, ať dají Levitům o z dědicí, kterýmž vládnouť budou, města k bydlení, i podměstí měst vůkol nich.
*k.28.2. 9.oz.21.2.

3. Aby měli města k bydlení, podměstí pak jejich pro dobytky jejich, i pro stáky jejich, a pro všecka hovada jejich.

4. Podměstí pak měst, kteráž dáte Levitům, vzdáli budou ode zdi městské na tisíc loktů zevnitř vůkol.

5. Protož vyměřte vně za každým městem na východ slunce dva tisíce loktů, na poledne též dva tisíce loktů, také na západ dva tisíce loktů, i na půlnoci dva tisíce loktů, tak aby bylo město v prostředku. Ta bude míra podměstí měst jejich.

6. Z těch pak měst, kteráž dáte Levitům, oddělte * šest měst k útočiti, aby tam utekli, když by někoho zabil; a k těm přídáte jim ještě čtyřiceti dvě města.
*v.19. II.M.21.18.

7. I bude * všech měst, kteráž dáte Levitům, čtyřiceti osm měst i s podměstími jejich.
*Joz.21.41.

8. Těch pak měst, kteráž * dáte z vládarství synů Izraelských, od těch, kteříž více mají, více vezmete, a od těch, kteříž méně mají, méně vezmete; jedno každé pokolení vedle velikosti dědicí, jimž vládnouť budou, dá z měst svých Levitům.
*k.26.54.

9. I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
10. Mluv * k synům Izraelským a rci jim: Když přejdete Jordán, a vejдете do země Kananejské,
*k.16.2.

11. Vyběhete sobě města, a ta města budete míti k ústřání, aby tam utekli ten, kterýž by někoho zabil z nedopatření.

12. A budou vám ta města k útočiti před přítelem, aby neumřel ten, kdož zabil, dokudž by se nepostavil před shromážděním k soudu.

13. Z těch tedy měst, kteráž dáte, šest měst * k útočiti míti budete.
*v.8.

14. Tři města dáte před Jordánem, též tři města dáte v zemi Kananejské; i budou města útočistě.

15. Synům Izraelským i příchozím i podruhu mezi nimi bude těch šest měst k útočiti, aby tam utekli, když by koli ramil někoho z nedopatření.

16. Jestliže by pak * železem ranil někoho, tak až by umřel, vražedník jest; smrti umře vražedník takový.
*II.M.21.12.

17. Pakli by hodě kamenem, jimž by mohli zabít, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrti umře vražedník takový.

18. Pakli by hodě dřevem, kterýmž by mohli zabít, udeřil někoho, tak že by umřel, vražedník jest; smrti umře vražedník takový.

19. Přítelem zabitého zabije vražedník toho; kdyžkoli ho dostane, on sám zabije ho.

20. Aneb jestliže by z * nenávisti strčil někým, aneb shodil by něco na něho z úkladu, tak že by od toho umřel;
*v.M.19.11.

21. Aneb jestliže by z nepřátelství rukou udeřil někoho, tak že by umřel; smrti umře bitec ten, vražedník jest; přítel zabitého zabije vražedníka toho, jakž ho nejprv dostane.

22. Jestli by pak * náhodou a ne z nepřátelství strčil někým, aneb shodil by na něho nějakou věc bez úkladu;
*v.M.19.6.

23. Aneb jakýkoli kámen, od něhož by umřiti mohl, shodil by umřel, nebyv s ním v nepřátelství, ani nehledaje zlého jeho.

24. Tedy souditi bude shromáždění mezi bitecem a mezi přítelem zabitého vedle soudů těchto.

25. A vysvobodí shromáždění vražedníka toho z rukou přítele zabitého, a kaže se jemu navrátiti shromáždění k městu útočistě jeho, do něhož utekl; i bude bydli v něm, dokudž neumře kněz nejvyšší, * kterýž pomažán jest olejem svařím.
*III.M.21.10.

26. Jestliže by pak ten, kterýž zabil člověka, vyšel z mezi mřících, kdož svého, do něhož utekl, ta útočistě svého, do něhož utekl,

27. A přítel zabitého našel by jej vně, an přšel meze města útočistě svého, a zabil by přítel zabitého vražedníka toho, nebudě vinen krví.

28. Nebo v městě útočistě svého bydliti má, dokudž by neumřel kněz nejvyšší. Když by pak u mřel kněz nejvyšší, navrátí se vražedník do země vládarství svého.

29. A bude vám to za * ustanovení soudné v pronárodch vašich, ve všech příbýzích vašich.
*II.M.27.31.

30. Kdož by koli měl na smrti vydati někoho, podlé * vyznáni svědků sáhne na vražedníka; ale jeden svědek nebude moci svědčiti proti němu na smrti.
*Jas.8.17. II.Kor.19.14.

31. Nevezmete pak výplatu za člověka vražedníka, kterýž, jsa neslechnův, jest smrti hoděn, než smrti ať umře.

32. Aníž také vezmete výplatu od toho, kterýž utekl do města útočistě svého, aby se navrátil k bydlení do země své, prvé než by umřel kněz.

33. Abyste nepoškrvnili země, v níž jste. Nebo krev taková poškrvnila by země, aníž také země očistěna býti může od krve, kteráž jest vyliata na ni, jediné krví * toho, kterýž vyli ji.
*I.M.9.6.

34. Protož nepoškrvníte země, v kteréž bydlíte, kdežto já přebývám; nebo já Hospodin * přebývám u prostřed synů Izraelských.
*II.M.28.45.

KAPITOLA 36.

Natizení o vdávání deer Salfadových, a dědicí jejich.

Přistoupili pak starší z čeledi synů Galád, syna Machir, syna Manassesova, z čeledi synů Jozefových, a mluvili před Mojžíšem a před knížaty předními z synů Izraelských,

2. A řekli: Tobě pánu máme přikázal Hospodin, abys * losem dal zemi v dědicí synům Izraelským; přikázáno o jest také pá-

nu mému od Hospodina, aby dal dědicí Salfada, bratra našeho, dcerám jeho.
*k.28.56.56. 9k.27.67.

3. Kteréž jestliže někomu z pokolení synů Izraelských, kromě z pokolení svého, dány budou za manželky, odejte dědicí jejich od dědicí otců našich, a přidáno bude k dědicí pokoleni toho, do kteréhož by se vdaly, a tak z losu dědicí našeho u-
*k.28.26.56.56. 9k.27.67.

4. A když budou míti synové Izraelské léto * milostivé, připojeno bude dědicí jejich k dědicí pokoleni toho, do kteréhož by se vdaly, a tak od dědicí pokoleni otců našich odtrženo bude dědicí jejich.
*II.M.26.10.18.

5. Tedy přikázal Mojžíš synům Izraelským podle řeči Hospodiny, řka: Dobře pokoleni synů Jozefových mluvi.

6. To jest, což přikázal Hospodin o dcerách Salfadových, řka: Za kohož se jim libiti bude, nechť se vdají, však v čeledi domu otce svého ať se vdávají,

7. Aby nebylo přenášáno dědicí synů Izraelských z pokoleni na pokoleni; nebo synové Izraelské jeden každý přidřeži se bude dědicí pokoleni otců svých.

8. A každá dcera z pokoleni synů Izraelských, kteráž by měla dědicí, za někoho z čeledi pokoleni otce svého vdá se, aby vládl synové Izraelské jeden každý dědicím otců svých,

9. Aby nebylo přenášáno vládarství z jednoho pokoleni na druhé pokoleni, ale jeden každý z pokoleni synů Izraelských dědicí svého přidřeži se bude.

10. Jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinily dcery *k.26.58. * Salfadovy.

11. Nebo Mahla, Tera a Heřla, Melcha a Noa, dcery Salfad, vdalily se za syny strýců svých.

12. Do čeledi synů Manasse, syna Jozefova, vdalily se; a zůstalo dědicí jejich při pokoleni čeledi otce jejich.

13. Tato jsou přikázání a soudové, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše synům Izraelským, na rovinách Moabských, při Jordánu proti Jerichu.
*k.28.56.